

Izziv nujnosti

Zbor delavcev. Veliko jih manjka, pa ni tako malo problemov. Direktor delovne organizacije in šef finančno računovodskega sektorja pojasnjujeta, kako smo delali v preteklem polletju.

Glavne točke, ki se jih velja spomniti:

- prodaja sorazmerno slaba, na kar je vplivala zmanjšana kupna moč, vreme pa za kakšno milijardo znižanj na račun slabe kakovosti izdelkov in pa neposrečenih barv (ob tem še dejstvo, da je z Alpinino obutvijo več težav kot z dokupljeno).

- pomanjkljivosti v organizaciji dela. Še vedno preslabo izkoriščanje delovnega časa, zato rezultat, ki sicer ni slab, niti približno ni tak, kot ga bi lahko dosegli

- 54 milijard zalog v materialih in obutvi. Številka, ki ogroža

likvidnost in normalen nadaljni razvoj

– čas, v katerem živimo je stabilizacijski in oprli se bomo lahko le na lastne sile.

To so dejstva. Kako torej naprej?

Pojdimo od začetka.

Na vreme zaenkrat še ne moremo vplivati, na naše delo lahko. O kakovosti govorimo že leta in leta, toda problemov ni nič manj. V razsojanje o naših napakah vključujemo že zunanje strokovnjake, kot da jih doma nimamo. Značilen gordijski voz, ki ga ni možno razvozljati. Torej ga je treba presekati. S čim? V razmerah (kot je pokazala anketa), ko več kot polovica delavcev ne čuti potrebe po usposabljanju, še več pa jih ne vidi perspektive v lastnem razvoju? Ali pa ob dejstvu, da na zbor delavcev delavce mo-

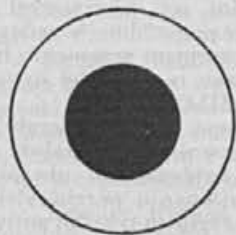
ra priganjati direktor?

Malodušje, ki izvira iz slabih izkušenj in tudi neznanja, nesposobnosti, lastnih interesov?

Kaj če bi se za začetek domenili, da naj vsakdo dela tisto, kar zna. Kako pa to ugotoviti? Največ so vredni rezultati; če ni po sredi preslaba usposobljenost. In vsem tistim, ki to zaslужijo, pomagati, da se usposablajo za svoje delo. Dvomim, da gre za dolgo verigo. Ponavadi je veriga tako močna, kot je najšibkejši člen. Torej poiščimo le najšibkejši člen in ga zamenjajmo.

Čas terja od nas ne samo opravljanje dela, temveč tudi iskanje boljših rešitev. Kje so potrebne te rešitve, kdo bi jih lahko razrešil? Poiščimo potrebe in ljudi ter njihovo znanje, ki je že v tovarni. Usposobimo se, če nečesa še ne znamo.

(Nadaljevanje na 20. strani)

Zakaj radio pripravlja plese

Plesali ste, zlasti mlajši, po zvokih Prizme, se zavrteli ob poskočnih vižah Veselih planšarjev. Prireditve je pripravil Radio Žiri.

Zakaj vendar? Ali nimamo dovolj dosežanjih 2 let prostovoljnega dela? Ali nam ni dovolj 80–100 zahtevnih, toda neplačanih ur tedensko, kolikor jih naredi skoraj 50-članska ekipa?

Očitno ne, če imamo čas za organizacijo zabav?

Toda stvar je drugačna. V Žireh smo zgradili radio, ki ga nima niti Kranj. Delavci so spoznali, kako je to važno in sklenili so samoupravni sporazum za kritje stroškov gradnje in delovanja lokalne radijske postaje.

Približno 35–40 milijonov se je že zbralo in porabilo v teh dveh letih, da imamo sedaj v Žireh radio, ki je vreden 300 milijonov in da smo pripravili že skoraj 100 oddaj.

Delavci pa prav gotovo niso krivi, da se samoupravni sporazum ne spoštuje, kot bi bilo treba. Za to so krivi tisti, ki z denarjem rokujejo.

Pred dnevi smo lahko po TV poslušali, kako so se v Mariboru lotili odgovornosti pri spoštovanju samoupravnih sporazumov. Kaj, če bi se tega lotili tudi pri nas, zlasti še zato, ker radio ni edini niti ne najbolj pereč problem.

N. P.

Direktor DO Tomaž Košir govori o uspehih polletnega poslovanja

dogovarjamo se – dogovorili smo se

TOZD Obutev Žiri

**Delavski svet
TOZD Obutev Žiri,
14. 7. 1980**

Delavski svet je na svoji 3. redni seji obravnaval naslednje pomembnejše zadeve:

- sprejem sprememb in dopolnitev razvida del oz. nalog v TOZD Obutev Žiri

- sprejem sprememb ocen zahtevnosti del oz. nalog

- varčevalni ukrepi o zmanjševanju porabe električne energije in tekočih goriv

- potrditev predloga komisije za delitev sredstev sklada skupne porabe

- potrditev predloga sprememb pravilnika o delovnih razmerjih

Sprejeti so bili naslednji sklepi:

- Sprejmejo se spremembe in dopolnitve razvida del oz. nalog za TOZD Obutev Žiri v predloženi vsebini

- V zvezi z varčevalnimi ukrepi o zmanjševanju porabe električne energije in tekočih goriv so bili sprejeti naslednji sklepi:

- Ločiti je treba linije tokokrogov za razsvetljavo v vseh obratih celotne delovne organizacije

- Z vzgojo vplivati na vse zaposlene za racionalno uporabo električne energije

- po vseh pisarnah in proizvodnih oddelkih pobrati električne peči, razen tam, kjer se z rednim ogrevanjem ne da doseči 19 stopinj Celzija

- stalno kontrolirati elemente za avtomatsko regulacijo temperature pri strojih in napravah

- uvesti točno evidenco med uporabo električne energije in porabo sproti spremljati (mesečna poročila)

- stroje in naprave, ki niso v tehnološki funkciji je obvezno takoj izklapljeti

- za vsak oddelek določiti najnižjo možno temperaturo, ki je možna za normalen potek tehnologije (lepila, ločilci, PU komponente)

- kontrolirati testnost pnevmatskih inštalacij (za stisnjen zrak)

- pripraviti študijo za uporabo onesnaženega zraka za predogrevanje pri zajemu svežega zraka (toplotni izmenjevalci).

- Vsi vodje TOZD, šefi oddelkovodje in mojstri so odgovorni, da se bodo sklepi izvrševali.

Še nekateri ostali sklepi:

- Iz sklada skupne porabe

- stanovanjski del se v letu 1981 uporabi sredstva za nakup 8 stanovanjskih enot v Žirih in 2 stanovanjski enoti v Gorenji vasi

- Lokainvestu se nakaže za nakup stanovanj avans v višini 4.000.000. – din

- Lokainvestu se izplača znesek za varščino v višini 4.400. – din

- Tov. Antunu Majiću se po 5. členu pravilnika o odškodninah delavcem, ki se poškodujejo pri delu odobri izplačilo za celotno ugotovljeno škodo v znesku 7.330,16 din.

- Sprejme se pokroviteljstvo nad praznovanjem 30-letnice delovanja Planinskega društva Žiri in v ta namen odobri Planinskemu društvu dotacija iz sredstev sklada skupne porabe, v znesku 10.000. – din.

- Odobri se povišanje zneska kilometrine delavcem, ki ne morejo koristiti javnih prevoznih sredstev in se vozijo na delo z lastnimi avtomobili, v višini 10 % od cene super benzina, to je 2,10 din za kilometer.

1. redna seja Komisije za delovna razmerja TOZD Obutev Žiri, dne 8. 7. 1980:

Komisija je obravnavala prispelo prošnje za sprejem v delovno razmerje in 3 rešila pozitivno, ostale pa negativno oziroma glede na potrebe v proizvodnji. Člani komisije so se seznanili tudi s prenehanjem dela delavcev zaradi odhoda na služenje vojaškega roka. Obravnavala je še odpovedi delovnih razmerij in dve prošnji o razporeditvi na delovne naloge. Prošnjo delavke Ane Prosen za prerazporeditev na enoizmensko delo bo poizkušal rešiti vodja TOZD do naslednje seje.

Delovno vzdušje na delavskem svetu DSSS

TOZD Prodaja

**Delavski svet
TOZD Prodaja, 16. 7. 1980.**

Poleg sklepov, ki so jih sprejeli tudi ostali delavski sveti TOZD, je DS TOZD Prodaja obravnaval še predloge razpisne komisije in sprejel naslednje sklepe:

- za opravljanje del in nalog »vodenje TOZD Prodaja« se imenuje tov. Bojan Starman, ki izpolnjuje vse razpisane pogoje. Za opravljanje teh del in nalog se imenuje za 4 leta in to od 1. 9. 1980 do 31. 8. 1984.

- Za opravljanje del in nalog »vodenje prodajalne Alpina Novo mesto«, Komandanta Staneta 6, se imenuje tovarš Deak Vlado, ki sedaj dela v Alpini Zagreb III, KV prodajalec, ki končuje šolo za VKV delavce in ima 7 let prakse pri vodenju prodajalne obutve, in to za 1 leto.

- Za opravljanje del in nalog »vodenje prodajalne Skofja Loka II«, Titov trg 4 se imenuje tov. Janez Kavčič, ki izpolnjuje pogoje, ki so razpisani, zato se imenuje za 4 leta in to od 17. 7. 1980 do 16. 7. 1984.

- Za opravljanje del in nalog »vodenje prodajalne Alpina Sk. Loka I.« Mestni trg 11, se imenuje tov. Stanislavo Jereb, za določen čas od 14. 7. do 13. 10. 1980.

Sprejeta sta bila še naslednja sklepa:

- Jožeta Poljanska, referenta za investicije se zadalži, da spremlja potrošnje energije v MPM po prodajalnah in vsake tri mesece o tem da podatke koordinacijski komisiji.

- Objavi se razpis za opravljanje del in nalog »vodenje marketinga«.

1. redna seja Komisije za delovna razmerja TOZD Prodaja, dne 30. 6. 1980:

Komisija je obravnavala zaposlitve novih prodajalcev v prodajalnah

Ajdovščina, Kranj, Velenje, Murska Sobota, Banja Luka I, Bihać in Travnik. Prodajalki Verandi Pilepić iz prodajalne Rijeka se podaljša delovno razmerje za določen čas do 21. 12. 1980, v prodajalni Čakovec pa Liljana Zdravac opravlja delo za določen čas do 21. 8. 1980. Kata Kulaš v prodajalni Zagreb II se po uspešno končani poskusni dobi razporedi za opravljanje nalog »prodaja obutve IV«. Zorka Slišković v prodajalni Split se razporedi na delovne naloge »prodaja obutve IV« za določen čas od 1. 7. do 31. 8. 1980. Pozitivno so rešili tudi odpoved delovnega razmerja.

Seja delavskega sveta delovne organizacije

dogovarjamo se – dogovorili smo se

TOZD Plastika

19. redna seja Delavskega sveta TOZD Plastika, 17. 6. 1980

Delavski svet je obravnaval in sprejel naslednje sklepe:

- Predlog sprememb in dopolnitev del oz. nalog ter predlog sprememb in dopolnitev analitične ocene naj se najprej obravnava po samoupravnih delovnih skupinah, pripombe nato obravnava komisija za delitev sredstev za osebne dohodke TOZD Plastika, ki naj pripravi ustrezen predlog za sprejem na naslednji seji delavskega sveta

- Odobri se izdelava izvedbenega projekta za barvarno, ki ga naj izdela podjetje SOP – Krško, Projektiva v Ljubljani, v približnem znesku 50.000.– din.

- Vzdrževalna služba pa naj izvrši dela in montažo odsesovalnih cevi.

- Odobrijo se dodatna finančna sredstva za nabavo ko-

pirne stružnice Prvomajska v znesku 146.684.– din, kolikor znaša podražitev.

Sredstva se črpajo iz plana investicij za leto 1980 za oddelek 720, pozicija 4, ker se stroj za negativno kopiranje ne bo nabavil.

- Stroj za vlivanje PU – CANON se ne prodaja, temveč se da na razpolago vzdrževalni službi, ki naj ga razstavi in vse dobre rezervne dele shrani za morebitna popravila ostalih strojev.

- TOZD Plastika Žiri odobri brezobrestno posojilo iz sredstev sklada skupne porabe – stanovanjski del TOZD Obutev Žiri v znesku 37 milijonov 2.000,00 din.

- Jugobanka, temeljna banka Ljubljana izda avale na menicah v korist dobavitelja SOUR KOMBINAT Beliščemetind OUR Tvorica strojeva, v višini din 2.813.703,30 za redno odplačilo dolga in obresti po investicijskem kreditu.

Delavski svet delovne organizacije, 16. 7. 1980

Delavski svet delovne organizacije je poleg sklepov, ki so jih sprejeli že delavski sveti TOZD obravnaval in sprejel še naslednje:

- Potrdijo se vsi predlagani varčevalni ukrepi z električno in toplotno energijo, ki so navedeni

- Potrdi se sestav koordinacijske komisije, ki je te ukrepe predlagala in sicer: Lojze Kopač, Marijan Bogataj, Jaka Bogataj, Jože Študin, Vinko Bogataj in Anton Žibert

- za predsednika komisije pa se imenuje Lojze Kopač

- Tov. Lavtižar Jožetu – TSS strojni odd. (I.r.) na Jesenicah, ki je član alpske državne reprezentance se odobri štipendija za eno leto in sicer 650 točk, kar zneske 2.119.– din mesečno.

- Čizman Tomažu – 2.r smučarske gimnazije v Škofji

Loki, ki je član alpske B reprezentance se odobri štipendija za eno leto in sicer 950 točk, kar zneske 3.097.– din mesečno

- Pagon Janji, prodajalki iz poslovalnice Alpina v Idriji se odobri študij na poslovodski šoli.

- Karolini Primožič se ne odobri študija na srednji ekonomski šoli, ker smo letos podelili štipendije že petim odličnim učencem, zato v tej smeri ni več potreben študij ob delu

- Tinauer Rudiju in Žust Romanu se odobri in plača stroške tečaja za varjenje na Inštitutu v Ljubljani.

- Za delegata v območno SIS za PTT promet Kranj se imenuje Ivo Subić – vzdrževalni obrati

- Do konca leta 1984 se zgradi na Colu zaklonišče za celotno II. fazo. V slučaju, da se II. faza ne gradi, pa se mora do konca leta 1984 zgraditi zakloniščne prostore za 68 oseb.

Delovna skupnost skupnih služb

Delavski svet delovne skupnosti skupnih služb, 15. 7. 1980

Delavski svet je poleg sklepov, ki so jih sprejeli tudi ostali delavski sveti, obravnaval in sprejel še naslednjega:

- Glede na obrazložitve sklepa prejšnje seje, ki jo je dal Anton Klemenčič – vodja programa lahke obutve v zvezi s storniranjem podplatov Mirjana v Slovenj Gradcu je bilo ugotovljeno, da podplati res niso bili stornirani, ampak je bilo zahtevano le za določene količine dodatno barvanje podplatnih robov.

Prav zaradi tega barvanja pa lahko pride do velikih reklamacij te obutve, zato naj se sproti spremlja, koliko bo reklamacij zaradi podplatov Mirjana.

V primeru, da bi prišlo do večjih reklamacij in s tem tudi do materialne škode, naj zadevo obravnava in razišče delavska kontrola DSSS.

1. redna seja Komisije za delovna razmerja za delovno skupnost skupnih služb, 30. 6. 1980:

Clani komisije so obravnavali prosta dela in naloge »tiskanje« za določen čas in »razpis plana« za določen čas. Sklenili so, da delavko za opravljanje nalog »tiskanje«

poizkušamo najti znotraj delovne organizacije, za delovne naloge »razpis plana« pa damo objavo na Radio Žiri. Olga Kavčič se po uspešno zaključeni poskusni dobi razporedi na delovne naloge »administracija« za dol. čas. Sonjo Osredkar se prerazporedi iz TOZD Obutev Žiri v DSSS na delovne naloge »pomoč pri kuhanju obrokov«. Komisija je obravnavala prošnji dveh štipendistov za sprejem v delovno razmerje in jih pozitivno rešila. Marija Buh se po uspešno končani pripraviški dobi razporedi na naloge »korespondenca domače nabave« za nedoločen čas. Mišo Čepak se po zaključeni pripraviški dobi razporedi na delovne naloge »organiziranje medijev« za nedoločen čas. Marjeti Oblak se odobri izredni plačani dopust od 29. 6. 1980 do 5. 7. 1980 zaradi udeležbe na strokovni akciji šole košarke. Anton Debeljak se razporedi na delovne naloge »urejanje skladiščnih materialov« za nedoločen čas. Danijelo Vehar se razporedi na delovne naloge »korespondenca za področje nagajevanja« za nedoločen čas. Milanu Močniku se izda soglasje za dopolnilno delo na ŠCIC Žiri, s tem da ne trpi delo v rednem delovnem razmerju. Potrebe po novih delavkah v kuhinji pa bodo objavili na Radiu Žiri.

Počitniška praksa je ena od obvez vseh štipendistov

Kaj je pokazala anketa

Pred časom vas je kar precej reševalo obširne vprašalnike in mnogi ste se verjetno spraševali, kaj je spet to.

Predvsem smo preko vaših odgovorov želeli dobiti mnenje delavcev o nekaterih pomembnih dogajanjih v delovni organizaciji:

1. **Kakšna je organizacija dela v Alpini:** izkazalo se je, da prevladuje mišljenje, da delo v Alpini ni dobro organizirano.

2. **Ali so delavci zadovoljni z delom, ki ga opravljajo:** delavci so večinoma zadovoljni z delom (tako meni 77,4 % anketiranih) in menijo, da pri delu lahko uporabijo vse svoje sposobnosti (77,8 %), kar 84 % pa jih je tudi mnenja, da delajo na ustreznem delovnem mestu.

Kot slabe strani vašega dela navajate na prvem mestu pre nizke osebnostne dohodke (37,7 %), nato pa slabo organizacijo dela (25,1 %) in neugodne delovne razmere (23,9 %).

Dobre strani dela, ki ga opravljate, pa so predvsem: dobro razumevanje s sodelavci (tako zatrjuje 26,7 % anketiranih), delo vam leži (24,1 %), 21,2 % pa navaja kot dobro stran, da so usposobljeni za svoje delo.

3. **Ugotoviti smo želeli tudi, kdo ima po vašem mnenju največji vpliv na odločanje.**

Izkazalo se je, da imajo največji vpliv prav predpostavljene – 50,3 % (od tega je 15,7 % prisodilo največ vpliva direktorju delovne organizacije, 12,7 % kolegiju delovne organizacije, 12,7 % posameznim vodjem TOZD in šefom sektorjev, 9,2 % pa vodjem služb, oddelkov in mojstrom).

19,1 % vas meni, da imajo največji vpliv na odločanje delavski sveti, 12,8 % anketiranih pa postavlja v ospredje zbere delavcev.

Na predpostavljene se v večini primerov tudi obračate, ko je treba rešiti kak problem.

4. **Želeli smo izvedeti še, kakšna je obveščenost delavcev:** Kar 72 % anketiranih meni, da so premalo obveščeni o temeljnih problemih TOZD in o vsem tem bi seveda želeli biti bolj obveščeni. Glasilo »Delo-življenje« redno prebira kar 81,7 % delavcev. Za glasilo tudi trdite, da je najbolj učinkovito sredstvo obveščanja (41,8 %) in da preko njega dobivate največ informacij (51,8 %). Kolikor toliko redno prebirate tudi informator, precej manj pa berete prispevke na oglasnih deskah in poslušate objave preko ozvočenja.

5. **Zadnja stvar, ki smo jo želeli z anketo izvedeti, pa je vaše mnenje o samoupravnem procesu v delovni organizaciji:**

82,1 % anketiranih ve, kdo je njihov delegat v delavskem svetu. Zaskrbljujoč pa je podatek, da kar 55 % delavcev ni nikoli seznanjeno z gradivi za seje delavskih svetov in da jih 42,7 % nikoli ne daje predlogov in pripomb.

Kar dve tretjini anketiranih tudi odgovarja, da imajo delavci premajhen vpliv na samoupravno odločanje.

Tako, to je nekaj podatkov, ki jih povzemamo iz rezultatov ankete. Nekateri so pričakovani, drugi presenetljivi, vsekakor pa se velja nad njimi zamisliti.

Mišo ČEPLAK

O svojem delu bomo sodelavce obveščali predvsem preko pogovorov in pa seveda preko sredstev obveščanja (glasilo, informator, oglasne deske).

Občutek imam tudi, da člani komisije niso preveč zainteresirani za to delo, kar sklepam tudi po tem, da smo večino članov morali pred sejo še enkrat telefonično pozvati, naj pridejo.

Ivan Uršič, predsednik disciplinske komisije:

»Na prvi seji smo se seznanili z glavnimi nalogami, z delom komisije, obravnavali pa smo tudi nekatere delavce, ki so kršili delovne obveznosti. Prav obravnava kršiteljev delovnih obveznosti, na osnovi prijave seveda, bo glavna naloga naše komisije.

Pri delu disciplinske komisije ima veliko vlogo pravna služba, ki preveri vse prijave, dokaze, na podlagi tega pa se odločamo za ukrep.

Sklep, ki ga sprejmemo, je dokončen, če se seveda obtoženi ne pritoži nanj in to potem obravnava naprej delavski svet. Menim, da so člani vzeli svoje zadolžitve zelo resno, je pa delo precej zahtevno in tudi nevhvalno.

Sploh pa, če so nam delavci zaupali to obveznost, smo jo dolžni tudi vestno izpolnjevati.

Sam postopek zaslišanja kršitelja je dolg, komisija zato vedno dolgo zaseda. Včasih se bo celo zgodilo, da bo delo komisije več stalo, kot pa je povzročena škoda. Prav bi bilo, če bi po posameznih oddelkih sami razčistili nekatere stvari in prijavili na disciplinsko komisijo res samo tisto, kar se ne da drugače rešiti.

Često obtoženi ali pa njihove priče opozarjajo, da se dela marsikje večja škoda, kot so jo povzročili oni. Žal pa komisija lahko ukrepa, zbira dokaze le na osnovi utemeljenih, pismenih prijav.

O delu komisije bomo delavce obveščali preko glasila, včasih pa so seznane kršiteljev izobešali tudi na oglasnih deskah, kar pa se ni pokazalo kot najbolj pametno.

Prepričan pa sem tudi, da bi bil seminar za usposabljanje članov komisije zelo koristen.

Lojze Žakelj, predsednik komisije delavske kontrole DSSS:

»Na prvi seji smo se zbrali delegati komisij delavskih kontrol vseh TOZD in DSSS. Izvolili smo predsednike in podpredsednike ter se seznanili z našimi glavnimi nalogami.

Komisija bo v dvehletnem mandatu obdobju posvetila glavno skrb izvajanju stabilizacijskih ukrepov (problem škarta ipd.). Obravnavali bomo razne kršitelje in to na osnovi prijav, poizkušali pa bomo nepravilnosti iskati tudi sami. Nujno je, da bomo probleme obravnavali sprotno in hitro. Še posebej pri pojavu večjih problemov nam bodo morale priskočiti na pomoč nekatere strokovne službe, le tako bomo uspeli najti najboljše rešitev in tudi krivca za nek problem.

Govorijo predsedniki komisij

Pred nekaj meseci smo izvolili nove delegate v komisije in odbore na ravni TOZD in delovne organizacije. Večina jih je tudi že začela z delom, zato smo nekaj predsednikov povprašali:

– **kako poteka delo komisij (odborov), njihove glavne naloge in problemi**

– **kakršna je njihova povezava z delavskimi sveti in z delavci, ki so jih delegirali**

– **kako je z usposobljenostjo delegatov za to delo in na kakšen način bodo o delu komisij (odborov) obveščali delavce**

– **kakšna je zainteresiranost delegatov za delo v teh komisijah (odborih)**

Alojzija Jereb, predsednik komisije za delovna razmerja TOZD Obutev Žiri:

»Na prvem sestanku komisije smo že obravnavali nekaj prošenj za sklenitev delovnega razmerja. Nismo pa bili nič seznanjeni s tem kaj so glavne

naloge naše komisije, kako bo potekalo delo ipd. Nujno bi bilo potrebno organizirati seminarje, kjer bi nas o vsem tem poučili. Seznanili nas bi med drugim tudi lahko, kakšno je sodelovanje te komisije z delavskim svetom in z delavci, ki so nas delegirali.

dogovarjamo se – dogovorili smo se

Seje bomo sklicevali po potrebi, za kakšne nerazumljive stvari se bomo obračali na pravno službo. Predvsem bo naša komisija probleme presojala s strokovnega in tudi človeškega vidika, z vidika samoupravljalcev. Pri svojem delu smo močno povezani z delavskim svetom DSSS, ki mora tudi obravnavati in potrjevati naše sklepe. Mogoče bi bilo dobro, da bi se vsaj včasih udeležili tudi sej delavskih svetov, ker bi tam lahko odkrili marsikak problem.

O svojem delu bomo delavce obveščali predvsem preko informacijske službe.

Rečem lahko, da naše delo ni prijetno, člani komisije pa bomo veliko bolj z veseljem opravljali svoje dolžnosti, če bomo ugotovili, da so rezultati naših prizadevanj vidni. Seminar pa ne bi bil potreben le nam, ampak praktično vsem delavcem, da bi bili seznanjeni z osnovami delegatskega sistema.

Anton Možina, predsednik odbora za izobraževanje:

»Odbor za izobraževanje lahko odigra zelo pomembno vlogo v razvoju delovne organizacije, saj je izobraževanje pomemben del kadrovske politike. V času našega mandata bomo pozornost posvetili predvsem naslednjemu: plan izobraževanja mora biti usklajen s planom kadrov in s planom proizvodnje

nje ob delu sem mnenja, da je izredno koristno, vendar le, če se šola pravi človek za pravo delovno mesto.

Prav tako se bomo poizkušali bolj povezati z osnovno šolo glede spoznavanja sposobnosti posameznih učencev. Menim, da učni uspeh ni edini in poglavitni kriterij npr. za podelitev štipendije. Tudi ne bi bilo slabo, če bi koga od delavcev poslali v šolo v Pirmasens.

Pogovarjali smo se že o tem, da bi v okviru kraja pripravili kakšen tečaj za tuje jezike, ker je nepoznavanje tujih jezikov pri nas velik problem.

Ne celotnem področju kadrovanja pa je potrebno teamsko delo, le tako bomo lahko uspešno reševali obstoječe probleme.

V Alpini smo kadrovsko šibki na področju organizacije dela, pa tudi na tehničnem področju.

V zvezi z vplivom odbora za izobraževanje na odločitve z našega področja, pa sem mnenja, da bo naša beseda nekaj veljala. Strokovna gradiva s tega področja bo predvsem pripravljala organizator izobraževanja, računamo pa, da bomo tudi mi ob tem dodali kaj koristnega, zato bo potrebno poskrbeti za razne oblike usposabljanja članov odbora za svoje delo.

Franc Grošelj, predsednik komisije za varstvo pri delu:

»Na prvi seji smo se seznanili z osnovnimi nalogami, ki nas čakajo. Predvsem bo naša glavna naloga, da bomo delovali v smeri preprečevanja nesreč oz. zagotavljanja čim varnejšega delovnega okolja za vse delavce.

Sestanke bomo sklicevali po potrebi, predvidoma pa enkrat mesečno. Poleg raznih gradiv bomo obravnavali tudi zahte-

Ignac Možina med delom v plastiki

ve za varstvo pravic delavcev in povračilo škode.

O svojem delu nameravamo delavce obveščati preko informatorja in glasila.

Vse sklepe, ki jih sprejme komisija, mora potrditi še delavski svet.

Glede seminarjev za delegate sem prepričan, da so koristni. Veliko pa bo pomenilo že to, če nas bo referent za varstvo pri delu sproti seznanjal z vsemi pomembnimi zadevami s tega področja.

Menim, da so delegati v naši komisiji zelo zainteresirani za delo, o čemer pričajo tudi dobra udeležba na prvi seji.

Ignac Možina, predsednik komisije za delitev sredstev sklada skupne porabe:

»Držali se bomo predvsem dogovorjenih in sprejetih načel in uvedli nek red dela. Brez tega ne gre.

Sestajali se bomo pred vsako sejo delavskega sveta, pregledali gradivo ter pripravili naša stališča.

Menim, da v delu prejšnjih članov komisije ni bilo po-

sebnih slabosti. Seveda pa gre največ za denar, zato bi bilo nujno, da v okviru srednjeročnega načrta planiramo tudi reševanje stanovanjskih vprašanj. V okviru tega plana pa bi sprejemali letne plane.

Naše konkretno delo bo še naprej potekalo tako, da bomo ugotavljali dejanske potrebe delavcev. V ta namen deluje posebna komisija, na podlagi ugotovitev pa določimo vrstni red prosilcev. O načelih v zvezi z delom komisije je težko govoriti. Zavedamo pa se, da stanovanjskih problemov nimajo le delavci v Žireh, temveč tudi drugje, kjer naši delavci delajo in živijo.

Tudi za mlade, samske delavce bo potrebno bolj poskrbeti.

Se veliko pa bo potrebno narediti za poenotenje politike na stanovanjskem področju, tako znotraj delovne organizacije, kjer so v maloprodajni mreži drugačna merila. Po tudi v okviru krajevne skupnosti bi lahko preko komisije pri svetu krajevne skupnosti urejali marsikaj.

Prav gotovo je potrebno, da se člani izvršilnih organov usposabljam za svoje delo. To je potrebno, če hočemo res pravilno zastopati interese delavcev v komisiji in delavskem svetu, na drugi strani pa bi morali imeti tudi večji vpliv na delo samoupravnih stanovanjske skupnosti v občini.

M.Č.

– tudi štipendijsko politiko bomo morali izvajati na osnovi proizvodnega plana. Pri štipendiranju bomo torej nujno morali izhajati iz dejanskih potreb delovne organizacije

– večjo pozornost posvetiti pridobivanju delavcev za neposredno proizvodnjo

– nujno bo tudi dodatno usposabljanje že zaposlenih delavcev

Na področju štipendiranja se pojavlja v zadnjih letih določena praznina, potrebno bo torej nepretrgano delo na tem področju. Za izobraževa-

Franc Grošelj, predsednik komisije za varstvo pri delu

Pripravljamo novo obutev

Čeprav smo šele sredi leta 1980, v naši delovni organizaciji že tečejo intenzivne priprave za izdelavo obutve za sezono pomlad – poletje 1981. Sredi julija se je sestala širša komisija za izbor kolekcije lahke obutve, ki je izbrala modele za omenjeno sezono.

Nekaj članov komisije smo povprašali, kaj menijo o samem izboru, o kakovosti obutve v pretekli sezoni, o problemih pri izbiri in pri prodaji obutve, o povezavi MPM s proizvodnjo in še o marsičem.

Kaj pričakujete od te kolekcije?

Izbrati je potrebno najbolj primerne modele

Stane Tušar:

»Mislim, da so izbrani modeli dobri.

Poudaril pa bi rad, da nekatere stranke še vedno žele tudi usnjene podplate, ki pa jih žal ne bomo več izdelovali (so za okrog 100 din dražji).

Paziti bo potrebno, da se ne bo delala obutev s pre nizkimi in trdimi opetniki, pozornost pa posvetiti tudi pravilni širini in mehki čevljev.

Sodelovanje s proizvodnjo je treba izboljšati. Modeli so običajno dobro narejeni, ko pa pride obutev iz proizvodnje, je slaba in ne gre v prodajo. Ko pridejo iz proizvodnje prve količine obutve, bi jih morali takoj preizkusiti, mojstri in tehnologi bi se morali sestati skupaj in takoj ukrepati, če bi bilo potrebno.

Mislim, da smo izbrali modele, ki so pri strankah najbolj iskani, tudi pete teh modelov so po mojem mnenju boljše kot v pretekli sezoni, pa še barve so primernejše.

Milica Kostelnik:

»Kolekcija je dobro izbrana in če bodo čevlji še dobro izdelani, bo tudi prodaja dobra. Tudi po mojem mnenju so

pete in barve boljše kot prejšnjo sezono.

Prav bi bilo, da bi delavci maloprodajne mreže imeli več možnosti spremljati izdelovanje obutve in stalno ugotavljati, ali se izdeluje takšna obutev, kot je bilo dogovorjeno, hkrati pa tudi zahtevati takojšnje ukrepanje, če se pojavijo večje napake.

Kot glavne pomanjkljivosti modelov v preteklih sezonah pa bi omenila prenizke pete, preozka kopita in grobe materiale ter preveč trde robove.

Mirko Ribič:

»Bojim se, da se bodo pojavljale stare napake, na katere smo često opozarjali. Spomlad smo takoj sporočili, da so opetniki nizki, pri jesenski obutvi pa se je ista napaka ponovila. Prav tako so pri proizvodnji uporabili druge materiale, kot smo se dogovorili.

Po mojem mnenju nosi večji del krivde za napake tehnična priprava, sama proizvodnja je za to kriva precej manj. Zavedati se moramo, da takšni modeli, kot jih mi želimo, niso le naša »kaprica«, ampak da pri tem izražamo želje potrošnikov, potrebe tržišča.

Kako ustvarjamo

Nujno je torej tesnejše sodelovanje med komisijo oz. MPM ter proizvodnjo. Eni drugim bi morali veliko bolj zaupati, saj se moramo zavedati, da brez teamskega – skupinskega dela, brez dogovarjanja ne bomo poslovali uspešno.

O glavnih kriterijih izbora smo se pogovarjali z vodjo domače prodaje Silvo Pivk:

»Pri izboru modelov vedno upoštevamo razmere in izkušnje iz prejšnje sezone. Na tej osnovi razširimo ali skrbimo izbor. Izločili smo že nekaj grup, ki bi jih morali izdelovati iz uvoženih materialov. Sploh se bomo pri izdelavi obutve, oz. že pri njenem izboru, naslanjali predvsem na tiste modele, ki jih lahko izdelamo iz domačih materialov. Glede na prejšnjo sezono tudi upoštevamo, ali smo imeli v prodaji vso obutev, ki so jo potrošniki želeli. Pri letošnjem izboru smo upoštevali tudi zmanjšano kupno moč potrošnikov in smo izbrali več cenejših artiklov. Pri tem še posebno pazimo, da so dovolj veliki razponi med najdražjimi in najcenejšimi skupinami obutve.

Ali pri izboru upoštevate proizvodne možnosti?

Seveda, težimo za tem, da uporabimo že obstoječa kopita če je le možno. Največji problem pa je, da v Alpini enostavno ne znamo izdelati poceni čevljev in smo pri izdelavi dražji od drugih proizvajalcev. Zanimivo je tudi, da, kot kaže, večja količina nekega artikla sploh ne vpliva na nižjo ceno.

Kje so torej vzroki za takšno stanje?

Prepričana sem tudi, da bi vodja programa moral imeti večjo možnost spremljanja in vplivanja na proizvodnjo od začetka pa do konca.

Ivo Sobočan, vodjo rajona smo povprašali, kako ocenjuje nastale zaloge obutve v letošnji sezoni.

»Na zaloge obutve so v veliki meri vplivali stabilizacijski ukrepi, tako da je praktično odpadla prodaja modnih čevljev. Prav tako pa je vzrok za slabšo prodajo in s tem za večje zaloge tudi pogosto slaba kakovost obutve, kakor tudi zelo slabo vreme.

Problemi: barve so npr. zelo odstopale od vzorcev, prenizki opetniki, tudi nepravilno nagnjene pete ipd. Če ugotovimo pomanjkljivosti, lahko obutev drugih dobaviteljev zavrnamo, Alpinino pa seveda prodajamo.

Letos smo tudi ugotovili, da so v prodajalnah ostali približno enaki modeli in podobne barve, še vedno pa iščemo pravi, najboljši način, kako

čim bolj natančno izdelati predispozicije obutve.

Opazili smo, da potrošniki sprašujejo po obutvi v črni barvi, ki je ni bilo dovolj, prav tako je občutno pomanjkanje otroške obutve.

Ugotavljamo tudi, da so naši čevlji predragi, da ne znamo več izdelati čevlja za preprostega človeka.

Potrebe po obutvi za rekreacijo se vse bolj širijo in če bi mi s to obutvijo začeli nekaj let prej, bi naredili »boom« na tržišču. Z izdelavo te obutve poizkušamo sedaj in videli bomo, kakšen bo uspeh.

V zvezi s kolekcijo naj še omenim, da smo med drugim naročili čevlji za mlade, ki je res lepo izgledal, iz proizvodnje pa je prišlo povsem nekaj drugega, kot smo naročili (spremenili so tako podplate kot material). Izdelali so 14.000 parov takšne obutve, čeprav sem prepričan, da bi jo mi naročili znatno manj, če bi vzorec izgledal tako skromno, kot je sedaj izdelana obutev.

Vodja MPM Ivan Capuder:

»Za prejšnjo sezono smo ugotovili, da smo imeli preveč raznih kombinacij barv in tudi preveč modnih barv. Vse to smo ob sedanjem izboru upoštevali in menim, da smo izbrali kar dobro obutev. Izbor je nekoliko ožji, precej tudi na račun že obstoječih zalog. Odločili smo se za 8 grup sandal in 8 grup salonk ter športne obutve, to je skupaj 48 modelov.

Kakšno je sodelovanje med maloprodajno mrežo in proizvodnjo?

»V preteklosti se je tehnična služba držala bolj zase, MPM zase, na izbiri kolekcije pa smo se »udarili«. Nato smo uvedli vodje programov obutve. Sedaj pa ugotavljamo, da tudi to ne zadošča, saj se mnogo stvari dogaja mimo njega, brez njegove vednosti. Vsekakor pa je stalna povezava med tehnično službo in vodjem programa nujna. Vodja programa bi moral biti pristojen, da odobri manjše spremembe od obstoječih modelov, do česar pride v proizvodnji. Če pa bi šlo za večje spremembe, bi bilo potrebno sklicati komisijo za izbor kolekcije, ki bi o tem odločala. Na ta način bi imeli mnogo manj stroškov, kot pa znaša škoda zaradi znižanja cen obutve, ki se slabo prodaja.

S stalnim in dobrim sodelovanjem med tehnično službo in vodjo programa bi tudi preprečili ustavitve proizvodnje, oziroma bi napake odpravili pravočasno.

Še vedno pa močno šepa poizkusna proizvodnja in bi ji

Kako ustvarjamo

Polletno poslovanje

V prvem polletju 1980 so proizvodni TOZD proizvedli 713.474 parov obutve in 2.226.236 parov izdelkov iz plastičnih mas, to je v TOZD Obutev Žiri za 8 % več kot v enakem obdobju lani, v TOZD Plastika za 19 % več, v TOZD Obutev Gorenja vas pa za 9 % manj. Vrednostno je proizvodnja prvega polletja večja za 33 % v primerjavi z lanskim prvim polletjem in znaša 445.845.000 din. Vzrok manjše proizvodnje v Gorenji vasi je v strukturi artiklov, ki so jih izdelovali.

KVALITETA:

Pri lahko obutvi je bilo v tem obdobju 7.588 parov škarta, kar znaša 2 %. Pri športni lahki obutvi pa 1.223 parov ali 0,7 %. Pri izdelavi PU podplatov je znašal izmet 7,01 %.

Doseganje norm:

TOZD	Poprečno doseganje norm
Obutev Žiri	115,7
Obutev Gorenja vas	106,9
Plastika	111,6
SKUPAJ	114,1

Zaposlovanje:

30. 6. 1980 je bilo v delovni organizaciji zaposlenih 1.767 delavcev, kar je 2,2 % več kot ob koncu leta 1979. Najbolj se je zaposlenost povečala v TOZD Obutev Žiri, in sicer v obratu Rovte. Konec junija je delalo torej v TOZD Obutev Žiri 829 delavcev od tega 125 na Colu in 31 v Rovtah, v TOZD Obutev Gorenja vas 169, v TOZD Plastika Žiri 140, v TOZD Prodaja 388 in v DSSS 241.

Prodaja:

TOZD Prodaja je v prvem polletju 1980 prodala preko maloprodajne mreže za 283.000.000 din, preko angro prodaje za 69.000.000 din ter izvozila za 101.500.000 din. Skupna prodaja tako znaša 454 milijonov din in je za 18 % večja od lanskoletne.

Nabava surovin in materiala:

V prvem polletju 1980 smo nabavili za 322.000.000 din surovin in opreme, kar je za 36 % več kot leta 1979.

Zaloge:

Ob koncu junija 1980 smo imeli v naši delovni organizaciji kar precejšnje zaloge – 114.000.000 din zalog materiala, 135 milijonov zalog gotovih izdelkov v naših skladiščih in za 242 milijona din zalog v maloprodajni mreži.

Osebnih dohodki:

V delovni organizaciji smo izplačali v prvem polletju 104.971.302,65 din bruto osebnih dohodkov, kar je 25 % več kot v prvem polletju leta 1979 in 5 % manj, kot smo načrtovali.

Poprečni osebni dohodki na zaposlenega

TOZD	1980	1979	indeks
Obutev Žiri	6.979,70	5.669,30	120
Obutev Gorenja vas	6.366,36	5.363,54	119
Plastika	7.538,44	6.140,68	123
Prodaja	8.645,00	6.910,54	125
DSSS	8.184,54	6.604,78	124
skupaj DO	7.409,22	6.140,68	121

Poprečni osebni dohodek na zaposlenega za redno delo v delovni organizaciji Alpina se je tako glede na enako obdobje lani povečal za 21 %.

V prvem polletju pa smo izvršili tudi za 17 milijonov din investicij.

V celotni delovni organizaciji smo v prvem polletju 1980 ustvarili za 923.018.139 din celotnega prihodka, kar je 29 % več kot v enakem obdobju lani in 2 % več od načrtovanega. Dohodka pa je bilo ustvarjenega za 212.804.636 din, kar je 47 % več kot v lanskem polletju in 15 % več, kot smo načrtovali.

Šele na nogi pride čevlji do pravega izraza

morali v bodoče posvetiti več pozornosti.

Česa se v prihodnje najbolj bojite, da bi se še naprej dogajalo?

»Predvsem se bojim, da se napake, ki nanje stalno opozarjamo, ne bi spet po-

novile. Skrbi me nadaljevanje konstrukcijskih napak (npr. prenizke pete).

Napake, ki se pojavljajo, so predvsem tehničnega in konstrukcijskega značaja, napak v proizvodnji je manj in tudi niso tako odločilne.

Komisija za izbor kolekcije je torej izbrala nove modele obutve za sezono pomlad – poletje 1981. Odločili so se za tiste modele, za katere menijo, da so najbolj ustrezni in da bodo šli najbolje v prodajo. Ta proces pa se bo nadaljeval s poslovodsko konferenco, ki bo septembra na Bledu.

Nejko PODOBNIK
Mišo ČEPLAK

foto: Brigita GROŠELJ

Selimo se v novo skladišče

Skladiščna hala je narejena. Dobili smo torej nove prostore, ki jih je potrebno čim bolj izkoristiti. Z dokončanjem hale pa se je začelo trdo delo za naše skladiščnike, saj so morali vso obutev preseliti v nove prostore.

Sama selitev poteka v več etapah. V prvi etapi je izvajalec del Transom iz Maribora vgradil nove policične regale in podeste. Pogodbeni rok za zaključitev teh del je bil 31. julij, vendar so zaradi pomanjkanja materiala oz. nepravočasnih dobav njihovi delavci ostali nekaj dni brez dela.

Vsa omenjena dela so tako opravili nekaj dni kasneje, do 4. avgusta.

Takoj nato se je pričela druga etapa, v kateri so naši delavci vso obutev iz starega skladišča spravili v nove prostore in delo opravili celo pred določenim rokom. V naslednji etapi pa delavci Transoma selijo policične regale in podeste iz starega v novo skladišče.

V zvezi s samo gradnjo skladišča naj povemo še to, da je bil 24. julija opravljen interni pregled izvršenih del. Ugotovili so nekatere pomanjkljivosti pri zidarskih in obrtniških delih, ki jih je izvajalec moral popraviti do 13. avgusta.

Ko smo si ogledali novo skladišče (7. avgusta), so skladiščniki delali, kot pravimo, s polno paro in do takrat preselili kakšne tri četrte vse obutve. Delo so opravili tako hitro tudi zato, ker so jim priskočili na pomoč dijaki, ki so na počitniškem delu v Alpini. Pri selitvi je sodelovalo 16 delavcev, razdeljenih v 3 ekipe, in vsaka opravlja točno določene delovne zadolžitve.

Pa tudi povečano število delavcev ne bi mnogo pomagalo, če pri selitvi ne bi uporabljali tudi dveh vilicarjev.

Franc Grošelj, s katerim smo se pogovarjali, je med drugim poudaril, da brez

vilicarjev delo tudi pozneje ne bo normalno potekalo oz. bo potekalo prepočasi. Tudi zato, da bi blago čim prej odpremili kupcem, so torej vilicarji v skladišču gotovih izdelkov nujno potrebni.

Na postavljene police pa ne predstavljajo le obutev iz starih prostorov, ampak hkrati skladiščejo tudi obutev, ki prihaja neposredno iz proizvodnje. Dokler ne bo delo v skladišču normalno steklo, bodo verjetno skladiščniki morali krepko zavirati rokave.

En del novega skladišča bo zasedla športna obutev, ki je večinoma namenjena izvozu, v drugem delu bodo PU podplati, nekaj prostora pa bodo prav tako zavzeli kartoni.

Podplati gredo hitro naprej in se ne kopičijo na zalogi. V avgustu so imeli v skladišču okrog 350.000 parov obutve, predvideno pa je, da bo že v tem mesecu odpremljeno 20 kontejnerjev športne obutve za izvoz.

Lahka obutev bo do Novega leta ostala še v starem skladišču v tretjem nadstropju stare tovarniške stavbe, nato pa jih bodo preselili v novo skladišče. Prav velike zaloge lahke obutve so zaskrbljujoče.

V letošnji sezoni, kot je poudaril Franc Grošelj, bo verjetno primanjkovalo skladiščnega prostora — predvsem zaradi apres ki obutve, ki jo je precej in zavzame dosti prostora.

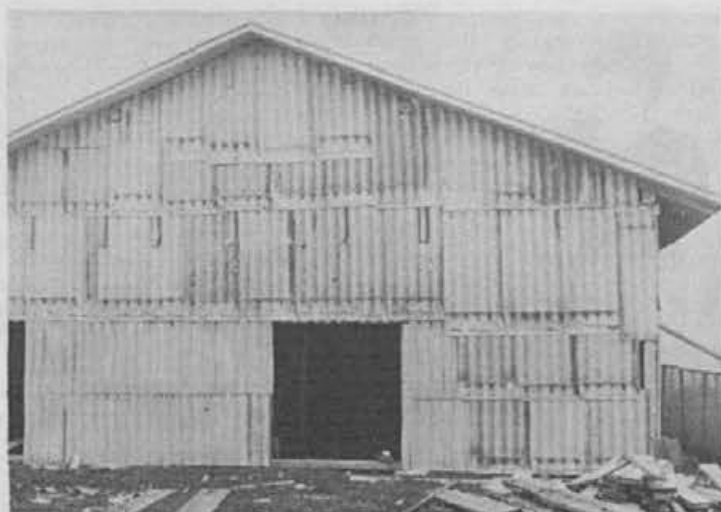
Upajmo torej, da bo novo skladišče v mnogočem ozdravilo kronično bolezen naše delovne organizacije — premajhne in razdrobljene skladiščne prostore bodo zamenjali novi, večji, lepši in funkcionalnejši.

M. Č.

Brez vilčarja tudi pozneje ne bo šlo

Kako ustvarjamo

Mogoče sedaj podobnih barak ne bo potrebno več graditi

Prodajalna Murska Sobota

V sklopu blagovnice »Merkur« je prodajalna »Alpina« v Murski Soboti pričela s poslovanjem v avgustu leta 1974 — torej je ena zadnjih odprtih prodajaln. Na 166 kv. m lepo urejenega in racionalno izkoriščenega prodajno-skladiščnega prostora je prodaja uspešno stekla. Postavljeni plani so bili vsako leto realizirani, pa tudi preseženi. Tako je bil plan prodaje za leto 1975 postavljen v višini 4,5 milijona dinarjev realiziran s 93 %, v naslednjih letih pa je bil vedno presežen. V letu 1979 smo ob načrtovanih 7.350.000 dinarjih začrtanega plana prodaje dosegli realizacijo 1 stare milijarde in prodali 28.000 parov obutve. Tako je promet v primerjavi z letom 1975 porasel za 238 %, pa tudi količina prodanih parov je večja za 9.000 parov. Tudi v letošnjem letu upamo, da bomo postavljene plan 12 milijonov dinarjev realizirali, seveda če bo obutev za sezono jesen-zima 1980/81 dobavljena pravočasno, če bo kvaliteta v redu in če bodo predvsem vremenski pogoji ugodni za prodajo jesensko-zimske kolekcije. Prvo polletje letošnjega leta smo uspešno zaključili, saj smo postavljene plan uresničili s 102 %, kljub mnogim težavam v prodaji spomladanske kolekcije, predvsem zaradi slabe izdelave, zaradi zamude dobavnih rokov tujih dobaviteljev. Zelo neugoden vpliv na prodajo pa je imelo tudi vreme.

Prodajalna posluje na dokaj specifičnem tržišču, predvsem glede prodaje zimsko športnega programa »ALPINE«, to je smučarske obutve in planinskih čevljev, saj je to področje ravninsko in odmaknjeno od smučarskih središč. Kljub temu pa opažamo, da prodaja iz leta v leto narašča. Največ seveda prodamo modne ženske obutve, tako Alpine kakor tudi kooperantov. Čuti pa se močno pomanjkanje nekaterih vrst otroške in moške obutve, oziroma neusklajenost kolekcije, predvsem v tem, da ne ponujamo v teh grupah modelov, ki bi predstavljali modne novosti.

Pogoji dela v naši prodajalni so ugodni, med delavci vlada pravo kolektivno vzdušje in dobri medsebojni odnosi. Kolektiv prodajalne v Murski Soboti, ki ga sestavljajo: poslovodja Alojz Bratkovič in prodajalke Anica Lipič, Albina Drvarič, Dragica Korpič in Darinka Šreš je dokaj mlad, saj je povprečna starost 25 let.

Vsi zaposleni v Murski Soboti zagotavljamo, da si bomo po svojih močeh prizadevali, da ugodni poslovni rezultati tudi v prihodnje ne bodo izostali da bomo skrbeli za ugled tako naše prodajalne, kot tudi DO »ALPINA« v tem najsevernejšem delu naše domovine.

**Delavci prodajalne
»ALPINA«
Murska Sobota**

Važno je da vemo

Važno je da vemo

Važno je da vemo

Umag, naše dopustniško pribežališče

V Umagu že dolga leta naši delavci preživljajo svoj dopust na morju.

Nekatere od njih smo povprašali, kako so zadovoljni z organizacijo letovanja v Alpini, kako se počutijo v našem letovišču Zlatorog, kaj pogrešajo in kaj predlagajo, da bi bilo potrebno še izboljšati.

Nataša DEMŠAR:

Menim, da je letos letovanje še kar dobro organizirano, čeprav bi bilo nujno zmogljivosti naših letovišč še povečati. Dobro pa bi bilo, da bi izmene razširili na 10 dni.

Lepo je tukaj v gozdčku med borovci, in tudi plaža je kar blizu, le kakšen tuš več bi lahko postavili. Tudi čistoča sanitarij je kar v redu. S hišicami smo zadovoljni, imamo toplo vodo, dobro pa bi bilo, ko bi imeli v hišicah še kuhalnike.

Hrana je letos kar dobra, pripomnila bi le to, da je zajtrk prezgodaj. Za zabavo je bolj slabo preskrbljeno in znajti se moramo sami. Za otroke pa je tu lepo, igrišča so dobro urejena.

Tina KOGOVŠEK:

Zadovoljni smo z organizacijo letovanja, komisija je upoštevala datum, ki smo ga predlagali.

Tu se vsi zelo dobro počutimo, saj smo med dobrimi sodelavci. Dobre volje in zabave nam nikakor ne manjka.

Hišice so kar dobro opremljene, nujno pa bi morali vgraditi še hladilnike. Čeprav imamo hrano v restavraciji, je še precej stvari, ki jih je treba hraniti na hladnem. Če bi kdaj to uredili, bi lahko namesto umivalnika vgradili pomivalno mizo z enim koritom in hladilnik.

Opazili pa smo še to, da ni več seznama inventarja. Inventar bi morali popisati in vsak, ki bi letoval, bi ga pregledal in zapisal, če ne bi bilo kaj v redu. Bolj bi morali paziti tudi na to, da bi hišice zapustili čiste in nepoškodovane.

Erna TREVEN

Z organizacijo letovanja smo zadovoljni. V Umagu se zelo dobro počutimo, za-

dovoljna sem s hrano in nobene stvari ne pogrešam. Menim, da bi morali malo boljše poskrbeti za slabše plavalce. Dobro bi bilo, če bi plažo lahko bolj počistili in uredili.

V Umagu radi letujemo tudi zato, ker ni predalet, kar je še posebej pomembno, če nimaš lastnega prevoza.

Ivan PEVEC

Letovanje je v Alpini dobro organizirano. Menim pa, da bi morale izmene biti vsaj 10-dnevne, ker je 7 dni premalo. Seveda pa bo potrebno povečati tudi zmogljivosti naših letovišč. Tu letujemo vsako leto in se zelo dobro počutimo. Všeč nam je, ker je mir in se res lahko odpočiješ. Kdor si želi zabave, lahko gre v mesto, kjer jo je dovolj. Mi pa dopust v glavnem izkoristimo za oddih in kopanje. Za zabavo pa poskrbimo kar sami, saj je družba vsako leto zelo prijetna. Hrana je precej enolična, vendar boljša kot lansko leto. Z opremljenostjo hišic smo zadovoljni, predlagam pa, da bi jih opremili še s hladilniki. Mislim da bi morali pogodbo, ko bo potekla, podaljšati in si prizadevati, da nam Umaga ne bodo vzeli. Govori se, da bodo tu zgradili hotele, naša želja pa ni, da bi letovali v hotelu, kajti to je edini kraj, kjer si lahko privoščiš letovanje malo ceneje.

Za otroke je še kar poskrbljeno, le igrišče bi morali malo obnoviti.

Avtobusne zveze so dobre, kar je še posebej pomembno za nas, ki nimamo svojih avtomobilov.

Pa še to: Menim, da bi morali regres izplačati prej.

Francka KOŠIR:

Prav je, da tudi upokojenci lahko letujemo, seveda pa pred in po sezoni.

Tu smo vse kar zadovoljne, hrana je dobra, tudi postrežba je v redu. Dobro se počutimo tudi zato, ker smo v domačem okolju in je vse tako preprosto.

Glede hišice pa menimo, da je za 4 odrasle malo premajhna in bi bilo dobro, ko bi lahko na steno pritrdili še kakšno polico.

Marjan ČIBEJ:

Zmogljivosti naših letovišč bi morali še povečati, ker je zanimanje za letovanje veliko. Počutimo se dobro, tudi vreme nam ne nagaja. Hrane je dovolj, vendar je nekoliko pre-slana. Z opremo hišic smo zadovoljni, malo bolj bi morali paziti, da se inventar ne bi poškodoval. Tudi plaža je v redu, ker je blizu.

Radi bomo še prihajali v Umag in upam, da nam ne bodo prekinili pogodbe.

Kristina SLABE:

Tudi letos z organizacijo letovanja ni bilo večjih problemov, dobro pa bi bilo, če bi Alpina organizirala prevoz za vse tiste, ki nimajo lastnega avtomobila.

Tukaj je lepo, ker je veliko zelenja in miru in plaža je blizu. Tudi starejši ljudje se tu dobro počutijo. S hrano smo zadovoljni, lahko kupimo sadje, sladoled in ostale slaščice.

Z našimi hišicami smo zadovoljni, imamo toplo vodo, le hladilnik še pogrešamo.

Menim, da moramo Umag obdržati, saj smo vanj že

precej vložili in še vedno se bomo radi odločili, da preživimo del dopusta v tem kraju.

Božana JAKUPOVIĆ – Sarajevo:

Nobenih problemov nismo imeli, letujemo takrat, kot smo želeli in tudi zaradi dela v prodajalni mi to odgovarja. Za letovanje v Umagu smo se odločili zato, da spoznamo tudi te kraje in ljudi. Zlatorog je prav lepo letovišče, le obala ni tako lepa, kot je na primer v srednjem in južnem Jadranu. Res pa je, da je 7 dni premalo, ker smo precej oddaljeni (več kot 650 km) in prevoz je postal precej drag. Veseli smo, da smo spoznali naše sodelavce iz Alpine in hitro smo se vključili v družbo.

Hišice so dobro opremljene, v njih imamo vse, kar rabimo. Mislim, da bi morali v bodoče v Alpini poskrbeti tudi za bolj oddaljene delavce, s tem da bi vsaj eno prikolico postavili bliže našim krajem. Veliko se jih ravno zato ne odloča za letovanje v Alpininih letoviščih.

Anuška KAVČIĆ

Letošnje leto je pa res muhasto. Najprej samo dež, pa spet samo dež, nato nekaj sonca in nazadnje še sloni. Čeprav v svojem domačem okolju nimajo asfaltiranih cest, so vseeno hodili bolj skrajno desno, kot je to naša navada.

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

na temo: KAJ IN KAKO BOMO DELALI V PARTIZANU

V razgovoru so sodelovali: Marjan BOGATAJ — predsednik gospodarskega odbora, Peter NAGLIČ — predsednik KK SZDL Žiri, Janez KOSMAČ — predsednik krajevnega sveta ZSMS, Franc ČEPLAK — predsednik kulturne komisije, Miha BOGATAJ — predstavnik košarkarskega kluba Kladivar.

Razgovor je vodil Nejko PODOBNIK, zapiske pripravil Mišo ČEPLAK, foto Brigita GROŠELJ.

1. Kakšni so načrti gospodarskega odbora v pogledu uporabe doma? Kako naj bi uporabniki sodelovali pri upravljanju doma in načrtovanju dejavnosti?

Marjan BOGATAJ:

O delu gospodarskega odbora govori Poslovnik o upravljanju družbenega doma Partizan, ki smo ga dali v sprejem svetu krajevnih skupnosti in ga bodo potem lahko krajanje tudi dobili. Iz njega je razviden osnovni namen doma, vsebuje pa tudi cenik.

Ob razpisu referendumu ni bilo povsem jasno, katere dejavnosti se bodo odvijale v adaptiranem domu Partizan, kakšne prostore bomo pridobili. Sproti s potekom adaptacije smo se dogovarjali o elementih, ki jih bomo dali v posamezne prostore, in čemu bodo ti prostori služili.

Trenutno pa izgleda tako, kot da je ta dom namenjen izključno veselčenju, kar pa ni res.

Dodatni prostori, ki so se delno adaptirali, so bili po sklepu organov krajevnih skupnosti dodeljeni posameznim društvom. Na zadnjo sejo smo povabili predstavnike teh društev in se z vsakim posebej podrobno pomenili. Glavni problem je najemnina za stalni najem teh prostorov. Po dogovoru smo predlagali svetu krajevnih skupnosti, da bi najemnino ustrezno znižali. Opravka imamo npr. s strelci, šahisti, ki imajo zelo minimalna sredstva, kakor tudi s košarkarji in smučarskim klubom, ki imajo več sredstev, zato pa tudi več stroškov (potovanja na tekme ipd.).

Osnovni namen gospodarskega odbora je, da obdržimo takšno stanje doma, da ne bo

prehitro propadel, da ga ne bomo zanemarili.

Že ob uvedbi samoprispevka je bilo jasno, da je dom treba adaptirati in tudi ustrezno ohraniti. Ljudje so bili ob odprtosti zadovoljni. Videli so, da so dobro vložili sredstva samoprispevka, da smo s temi sredstvi dobro gospodarili. Vsak pa je v isti sapi še vprašal, kako bomo pa sedaj dom še vzdrževali.

Gospodarskemu odboru smo poverili skrb za ohranitev doma Partizan. Pri tem se držimo določenih načel, od katerih ne mislimo odstopati.

Jasno je, da kakšnih posebnih sredstev za amortizacijo ne bomo mogli zbrati, dovolj bo, če bomo pokrivali stroške vzdrževanja. Vsekakor bo del sredstev za to morala dati krajevna skupnost.

Vztrajali bomo na dogovorjenih cenah, ker smo svetu krajevnih skupnosti dolžni, da skrbimo za dom kot dobri gospodarji. Zato se že od vsega začetka pogovarjamo o hišniku, katerega delo bo normalno plačano.

Sploh za vse gradnje, torej tudi za Partizan, velja, da moramo paziti na to, da jih bomo lahko tudi vzdrževali.

bi strelci želeli svoj prostor zaradi orožja, ki ga hranijo v tem prostoru. Bodo pa pač morali urediti posebne omare.

Hišnik naj bi skrbel, da ne bo prihajalo do uničevanja stvari in da bo vse vzdrževano tako, kot je treba.

Zaenkrat še ni bilo nobene pobude za izrabo prostora s strani mladinske organizacije, kot tudi ne s strani kulturnih organizacij oz. ustanov v kraju.

Prišli smo do zaključka, da bi za čim daljšo in uspešnejšo ohranitev doma bilo najpametneje v njem urediti neko stalno stvar, npr. kakšen bife v popoldanskem času. Ob sobotah pa bi lahko organizirali plese in to enkrat za starejše, enkrat za mlajše krajanje. Danes vidimo, da se mnogi starejši ljudje nimajo kje zabavati, prostori Partizana pa so primerni ravno za kakšno večjo družbo.

Seveda pa se moramo zavdati, da ni osnovni namen doma Partizan, da bi postal nekakšna gostilna.

Nejko PODOBNIK: Ali ste pri izdelavi Poslovnika upoštevali tudi vključevanje upo-

Nova sejna soba v Partizanu je primerna za različne dejavnosti

Mislim, da sedanje najemnine niso pretirane. Seveda pa nekateri pravijo: »Veliko smo že plačali za adaptacijo doma, sedaj pa hočete še ne vem kaj izvelič iz nas.«

Po mojem menju takšne trditve niso poštene. Če npr. naši otroci gredo na ples v Gorenjo vas ali kam drugam, plačajo 50 din ali pa še več. Če pa bi v kraju plačali 50 din, pa se s tem ne strinjamo. Tu ni nobene logike.

Prostore smo razdelili takole: zunanji vhod in zgornji prostor imajo košarkarji in smučarski klub, pritličje (tuš, sanitarije) bodo uporabljali nogometaši za garderobe in tuširanje po tekmah. Sejno sobo pa bi imeli skupaj nogometaši in strelci, čeprav

rabnikov, koristnikov doma v upravljanje z njim?

Marjan BOGATAJ:

Gospodarski odbor je sestavljen iz članov iz različnih področij, da bi lažje opravljal poverjene naloge. Samoupravni korak smo naredili že s tem, ko smo predstavnike društev povabili na skupen sestanek in se pomenili z njimi o razdelitvi prostora.

Z domom upravlja celotna krajevna skupnost. Mi smo pri svojem delu podrejeni svetu krajevnih skupnosti, njemu polagamo račune, preko krajevnih skupnosti poteka torej ta samoupravna pot upravljanja doma.

Gospodarski odbor ni bil ustanovljen zato, da bi sami

Sredstva samoprispevka niso bila vložena zaman

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

prirejali ples, vabili razne ansamble ipd. Vsi skupaj bomo morali načrtovati program, se skupno dogovarjati. Gospodarski odbor ni niti pristojen niti sposoben sam sestaviti celoletnega programa izrabe doma. Vsekakor pa organizacija nekaj veselice letno ni osnovni namen Partizana in je škoda vloženega denarja, če bi se to zgodilo. V program bo treba vnesti kulturne, športne, zabavne prireditve.

Franc ČEPLAK:

Tisti, ki smo spremljali, kako se je dom koristil dosedaj, imamo pomisleke, da se ne bo z njim dogajalo podobno, kot se je že prej. Mi smo sposobni zgraditi veliko, sposobni smo prispevati sredstva za to, vedno pa se pojavlja problem, kako vzdrževati zgrajene objekte. Prav to bo glavna naloga gospodarskega odbora. Kar pa se tiče najemnin, pa menim, da se bomo končno morali navaditi na ekonomske cene, ker na kakšne posebne dotacije ne moremo računati.

Nejko PODOBNIK: Ali se je kdaj razmišljalo o dvojnih

opremljeni, zato je tudi cena lahko nekoliko višja.

Miha BOGATAJ:

Najbolj me skrbi to, da bi prišlo do slabe izrabe doma, oz. da bi bil večino časa zaklenjen. Tako bi čez 10 let res lahko pokazali, da je Partizan dobro ohranjen, vendar pa bi kraju na tak način zelo malo koristil.

2. Za vsklajen razvoj krajevnih skupnosti je pomembno tudi organizirano družabno življenje. Kako socialistična zveza gleda na to vprašanje?

Peter Naglič:

Krajevna konferenca SZDL Žiri je vedno in bo vedno podpirala in vzpodbujala vse družbenopolitične organizacije in društva v kraju, da v okviru svojih letnih delovnih programov načrtujejo razne oblike družabnega življenja — za svoje člane in sploh za vse prebivalce kraja. Ljudje se ob raznih družabnih prireditvah srečujejo, bliže spoznajo in s tem bolj medsebojno zaupajo in pomagajo. Vse to pa ustvarja podlago za dobre medso-

Takole je urejena dvorana družbenega doma Partizan

družbeni dom Partizan. V njem naj bi se vnovič odvijalo družabno življenje starih in mladih, srečevale naj bi se različne generacije ljudi, se spoznavale in kovale načrte za nadaljnji razvoj Žirov.

Ob enotni akcijski in materialni podpori vseh delovnih ljudi kraja je zrastel nov Partizan, v katerem bomo lahko prav vsi, če bomo tole hoteli, deležni družabno-zabavnih dobrin.

Krajevna konferenca SZDL bo tudi v bodoče podpirala in namenila del svojih organizacijskih moči za izvajanje kulturno-zabavnih prireditev. Mladi v družbenopolitičnih organizacijah in društvih v kraju pa naj dajo ton za živahniji utrip družabnega življenja v Žireh.

3. Kakšni so interesi mladih v tem domu? Katere dejavnosti nameravate razvijati?

Janez KOSMAČ:

Novi dom vsekakor omogoča mladim popestritev njihove klubske dejavnosti. Vemo, da so predlagane najemnine nekoliko previsoke, bodo pa pač morale biti take, da se bo dom lahko kolikor toliko vzdrževal sam. Z adaptacijo Partizana smo pridobili prostor za orga-

nizacijo družabnih prireditev, raznih kulturnih prireditev.

Res lahko do sedaj opažamo, da pri mladih ni bilo velikega interesa za organizacijo takšnih prireditev. Interesa pa ni bilo zato, ker ni bilo ustreznega prostora. Sedaj ko smo s Partizanom pridobili nov prostor, sem prepričan, da se bo interes mladih za organizacijo tovrstnih prireditev precej povečal.

Pri organizaciji plesov in podobnih prireditev se tudi mladi postavljamo na stališče krajanov, da bomo pač morali imeti takšne najemnine, če bomo hoteli dom obdržati v dobrem stanju.

Nejko PODOBNIK:

Pred časom so se v Zadružnem domu v okviru nekdanjega mladinskega kluba razvijale različne dejavnosti, kot npr. plesne vaje, predavanja, seminarji, kulturne prireditve ožjega tipa. Kako bi, po vašem mnenju, mladinska organizacija lahko nadaljevala s temi prireditvami?

Janez KOSMAČ:

Res, pred leti je bila ta dejavnost precej razvita v prostorih DPD Svoboda. V zadnjih letih smo poizkušali to

(Nadaljevanje na 12. strani)

Partizan smo obnovili, potrebno ga bo tudi vzdrževati

najemninah — za pridobitno dejavnost oz. za nepridobitne namene?

Marjan BOGATAJ:

O tem smo se na gospodarskem odboru dosti pogovarjali. Dvojnost najemnin je upoštevana — npr. za veselice je določena najemnina, za kulturne, družbenopolitične prireditve pa je polovico manjša. En član poslovnika govori tudi o tem, da se lahko najemnine obravnavajo posebej od primera do primera. Predlog za dvojne najemnine smo dali tudi v potrditev svetu krajevnih skupnosti.

Pri izdelavi cen smo upoštevali in primerjali najemnine z najemninami za prostore DPD Svoboda. Menimo, da so prostori v Partizanu bolje

ske, medčloveške, prijateljske odnose.

Človek potrebuje spremembo v svojem življenjskem ritmu. V družbi in kulturni zabavi se sprosti in odpočije. Hiter tempo današnjega življenja povzroča tudi večje psihične in fizične obremenitve ljudi, zato smo vsi potrebni sprostitev, ki nam jo omogoča organizirana družabno-kulturna dejavnost. Krajevna konferenca SZDL si zato prizadeva vplivati na društva, da bi organizirala čim več takšne dejavnosti.

Ravno na osnovi te človekove potrebe po rekreaciji smo v kraju že pred leti naredili pogumno in koristno potezo, ko smo se odločili za uvedbo krajevnega samoprispevka in s temi sredstvi obnovili tudi

Tudi točilnica je dobro urejena

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

RAZGOVOR ZA UREDNIKOVO MIZO

(Nadaljevanje z 11. strani)

oživljati — npr. plesne vaje, vendar nismo uspeli, ker pač ni bilo primernih prostorov. Menim pa, da bo sedaj to sčasoma le zaživel. Vsekakor bomo mladi s konkretno dejavnostjo prispevali svoje k življenjskemu utripu Partizana.

Marjan BOGATAJ:

Predlagam, da skličemo skupni sestanek predstavnikov gospodarskega odbora in mladinske organizacije, da se pomenimo o sodelovanju mladih pri izvajanju programa v domu.

Miha BOGATAJ:

Naš pogovor je stekel v pravi smeri, je pa za podobne razgovore že malo pozno. Program bi morali imeti že izdelan, saj bi le tako lahko brž začeli koristno uporabljati dom. Pogovori o programu bodo trajali verjetno celo poletje, jeseni pa lahko računamo na začetek delovanja Partizana po načrtanem programu.

Se nekaj o bifeju. Mogoče marsikoga moti, da bi imeli v domu bife, vendar če se bo pokazalo, da je to nujno, ne bi smelo biti posebnih pripomb. Navsezadnje bi bil bife povsem ločen od ostalih dejavnosti in jih ne bi oviral.

Če pogledamo disco na Trebiji, tam je vstopnina 100 din, pa je vedno poln. To je znak, da pri mladih ne primanjkuje denarja in bi lahko tudi v Partizanu plačevali vstopnino. Večji problem je pripraviti tak program, da bodo mladi ostali v kraju in se ne bodo raje šli zabavat kam drugam.

Na skupni sestanek, ki ga je predlagal tovariš Marjan Bogataj, pa bi verjetno morali povabiti še predstavnike SZDL in turističnega društva. Prav turistično društvo naj bi bilo tisto, ki bi nase prevzelo

organizacijo družabnih večerov za starejše krajanje.

4. V družbeno dejavnost sodijo tudi kulturne aktivnosti. Kaj menite vi o tem?

Franc ČEPLAK:

Kulturna komisija dosedaj še ni razpravljala o sodelovanju v Partizanu, ker pač še nismo bili seznanjeni s programom izrabe doma. Menim pa, da se bomo aktivno vključili v jesenskem času in koristno uporabili te prostore.

Če bo srednjeročni program za obdobje 1981–85 ostal tak, kot smo si ga zastavili, bomo vsekakor morali računati na koriščenje prostorov Partizana. Verjetno bodo prostore uporabljali pevski zbori za kakšne vaje, dvorana je primerna za manjše koncerte. Tudi dramska dejavnost — vaje ali pa tudi manjši nastopi — bo lahko potekala v Partizanu, posebej še v času, ko se bodo adaptirali prostori DPD Svoboda. V Partizanu so primerni prostori še za različne proslave, predavanja. Torej dejavnost naše komisije bo v domu kar obsežna.

Konkretno o samem sodelovanju pa se bomo pogovorili na prvi seji, potem ko bo svet krajevnih skupnosti razpravljal o Poslovniku družbenega doma Partizan.

Precej stvari pa bo v domu lahko organizirala komisija za pripravo prireditev — npr. pustno maškado, novoletne prireditev. Prepričan sem, da bodo v program v veliki meri vključene vse te dejavnosti.

Nejko PODOBNIK:

Kulturna dejavnost je neprimarno, značaja. Kako ocenjujete dvojne najemnine pri koriščenju Partizana?

Franc ČEPLAK:

Strinjam se z dvojnimi najemninami. Dobro bi bilo, da bi v okviru krajevnih skupnosti postavili v letne finančne plane postavko za kritje teh razlik. Ali pa bomo poizkušali sredstva dobiti od SIS, za kar pa je malo možnosti.

Nejko PODOBNIK:

V kulturno dejavnost je treba vložiti veliko prostovoljnega dela, da se nekaj pokaže, pri tem so pa ovira še finančna sredstva. Prav pri tej dejavnosti bi morala širša družba biti bolj prisotna, finančno pomagati, npr. s sredstvi krajevnih skupnosti. Tako naj bi za kulturne prireditve nekaj prispevali tisti, ki se vanje ne vključujejo, so pa zanje organizirane.

Marjan BOGATAJ:

Če bomo krili te razlike v najemninah s strani krajevnih skupnosti, bo zmanjkalo sredstev za ostalo dejavnost, ki poteka v krajevni skupnosti. Prav je, da se kritje stroškov porazdeli med uporabnike doma — društva in klube, ti pa naj potem pritisnejo na svoje vire financiranja, da jim povišajo dotacije.

Miha BOGATAJ:

Na kulturno dejavnost bomo pri izkoriščenosti Partizana morali bolj malo računati, predvsem potem, ko bodo obnovljeni prostori DPD Svobode, saj bo izredno težko polno izkoristiti že tiste prostore. Vsi ugotavljamo, da se denar nahaja, pridobiva preko zabavnih prireditev. Kulturne prireditve v Žireh kot poseben vir finančnih sredstev ne morejo nastopati. Ekonomski izračun bi moral temeljiti prav na teh zabavah. Vprašujem se, ali se ne bi dalo v okviru krajevnih skupnosti dogovoriti, naj se vse veselice organizirajo na tem prostoru, ki je prav za takšne namene urejen. Če bi poleti društva prirejela v Partizanu ali pa na prostoru ob njem zabavne prireditve, bi bilo denarja dovolj tudi za kritje stroškov vzdrževanja doma.

5. Vi boste eni največjih najemnikov v Partizanu. Katerih problemov se pri tem bojite?

Miha BOGATAJ:

Veliko smo pridobili s tem, da je dvorišče sedaj urejeno tako, da so odpadli vsi tisti

problemi, ki so onemogočali njegovo boljše vzdrževanje. V Partizan smo v teh letih vložili preko 15 starih milijonov, pa ni kaj bistvenega videti, saj se je tisto, kar smo naredili, sproti uničilo. Problem je bil v tem, da igrišča nismo mogli ograditi, da ni bilo pravega nadzora. Pa tudi starši okoliških otrok bi lahko malo bolj pazili in vplivali na svoje otroke, da ne bi delali škode. Včasih smo kar izgubili voljo, ker je bilo vsak teden potrebno kaj na novo popraviti in zmanjkalo je seveda tudi sredstev.

Z adaptacijo smo torej kvečjemu vsi pridobili, prostor pa smo uredili tako, da je primeren tudi za zabavne prireditve. Ne bi pa se strinjal s tem, da smo mi največji najemniki, največji najemnik doma naj bi bila komisija za šport in rekreacijo, ker naj bi bil dvoriščni prostor namenjen predvsem za takšno dejavnost. Za dvoriščni del ne bi smelo biti kakšnih posebnih najemnin, o tem tudi nismo posebej govorili. Sredstva za vzdrževanje dvoriščnega dela pa bi morala zagotoviti omenjena komisija. Za vzdrževanje igrišča menim, da smo sposobni dobiti sredstva od samoupravnih interesnih skupnosti.

Največji problem bo razsvetljava. Z rekreacijo v Žireh je tako, da zaživi šele proti večeru, interes med krajanje pa je velik. Električnega toka se pa zato porabi precej. V prejšnjih letih smo večji del sredstev, ki so jih dobili za najemnine prostorov, porabili za plačevanje elektrike. Letos smo nekaj sredstev namenoma za to prihranili, za naprej pa je stvar povsem odprta. Tako kot plačamo za kopanje v bazenu, za ogled filma, bo verjetno treba nekaj prispevati tudi za rekreacijo na tem igrišču. Drugače verjetno ne bo šlo.

V načrtu imamo tudi, da bi se poizkušali preko sveta krajevnih skupnosti dominiti z Elektro Ljubljana, da bi nam luči šteli med javno razsvetljavo. S tem bi odpadli razni prispevki in račun bi bil dosti nižji.

ZAKLJUČEK:

Partizan je tu, Partizan je obnovljen, je naš. Trdimo lahko, da smo sredstva samoprispevka dobro vložili. Novi družbeni dom sedaj čaka, da ga čim bolj koristno uporabimo. Za to pa smo odgovorni prav vsi — kot člani družbenopolitičnih organizacij, društev in klubov, kot delavci v delovnih organizacijah, kot krajanje.

Pogovorimo se, dogovorimo se, predlagajmo. Partizan bo res to, kar mora biti, šele takrat, ko se bo v njem stalno nekaj dogajalo.

Ta razgovor naj bo vzpodbuda za prizadevanja v jesenskem obdobju, podlaga za medsebojno dogovarjanje o koristni izrabi prostorov družbenega doma Partizan.

Sanitarije naj vedno ostanejo takšne, kot so sedaj

Važno je da vemo

● **Važno je da vemo** ●

Važno je da vemo

kadrovške novice

Irma Dolenec, referent za delovna razmerja

V mesecu juliju so nastopili delo med počitnicami še ostali dijaki in študentje, prav tako pa je precej delavcev nastopilo redno delovno razmerje. Število delavcev se je povečalo za 19, z delovnim razmerjem pa je prekinilo 8 delavcev.

V TOZD Prodaja so nastopili delo Anica Curk v prodajalni Ajdovščina, Martina Peterle v prodajalni Kranj, Nada Herga v prodajalni Ptuj, Darinka Lednik v prodajalni Celje, Irena Dolinščak v prodajalni Šentvid, Darinka Malavašič v prodajalni Ljubljana IV in Irena Likar iz prodajalne Velenje, ki je sprejeta za enomesečno delo med počitnicami. V TOZD Plastika je nastopil delo po vrnitvi iz JLA Marko Mlinar in 4 dijaki za delo med počitnicami. V TOZD Obutev Žiri se je vrnil iz JLA Ramiz Huremovič, delo med počitnicami pa so nastopili še 4 dijaki. V DSSS sta nastopila delovno razmerje dva pripravnika, Marko Kavčič in Stanislav Semič.

Zaradi odhoda v JLA so v TOZD Obutev Žiri prenehali z delom Marjan Čujič, Ferdinand Čefarin in Slavko Gojkovič. Na podlagi sporazumne odpovedi dela pa sta z delom prenehali Dragica Kosmač in Vida Bogataj. Iz TOZD Plastika je odšel na službenje vojaškega roka Branko Leskovec, v TOZD Prodajalna Žiri pa je z delom prenehala Ana Pavček iz prodajalne Ljubljana IV.

Venceslavu Mrlaku

Vse prehitro smo se poslovili od našega upokojenca Venceslava Mrlaka.

V Alpini je začel delati leta 1954 kot kvalificiran čevljar in je vseskozi opravljal zahtevna dela v montažnem oddelku.

Zdravje mu je zadnja leta dela pričelo pešati, tako da se je letos aprila invalidsko upokojil. V spominu ga bomo ohranili kot vestnega delavca, ki ga je bolezen prekmalu odtrgala od nas.

Andreju Mlkarju

Hudo nas je pretresla novica o tragični smrti našega sodelavca Andreja Mlkarja.

Kot večina žirovskih fantov se je tudi on odločil za čevljarski poklic in s tem za delo v Alpini. S šolanjem ob delu je končal tehnično čevljarsko šolo in nazadnje opravljal delo planerja v plastiki.

Skrbno je opravljal mnoge delovne naloge in obveznosti v organih upravljanja in sindikatu.

Kot pridnega in vestnega delavca, dobrega tovariša in zgledega člana našega kolektiva ga bomo ohranili v lepem in trajnem spominu.

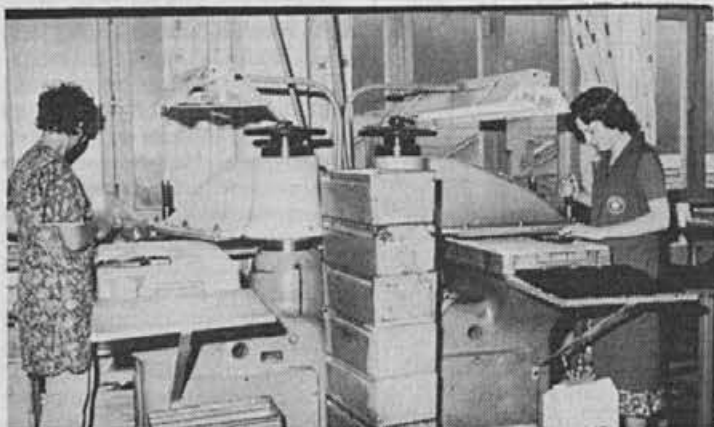
Alojzu Serdinšku

Alojz Serdinšek iz Ptuja, naš dolgoletni sodelavec, poslovodja prodajalne Ptuj, nas je 11. avgusta 1980 nenadoma zapustil. Rodil se je 6. junija 1920. V Alpini, prodajalni obutve v Ptuj, je začel s svojim delom 1. maja 1958 in delal do 31. maja 1964. Po krajši prekinitev se je zopet vrnil 1. aprila 1965. Od takrat pa vse do 24. junija 1980, ko je odšel, zaradi bolezni, predčasno v pokoj je delal pri nas kot poslovodja prodajalne Ptuj. Poleg svojega dela je bil tudi dober aranžer.

Bil je dolgoletni član komisije za izbiro kolekcije in delegat delavskega sveta TOZD Prodaja. Ves čas, dokler ga bolezen ni odtegnila od nas, je bil prizadeven delavec, na katerega smo se lahko zanesli.

Tako smo izgubili še enega izmed dolgoletnih ustvarjalcev naše prodajne mreže, ki se je izredno razvila.

Prav gotovo gre za to zasluga tudi tovarišu Serdinšku.

Previdnost pri delu je v prirobovalnici nujna

V POKOJ ODHAJA

Dolgoletni sodelavki Ani PAVČEK – poslovodji prodajalne Ljubljana IV želimo ob odhodu v pokoj še mnogo let trdnega zdravja, v krogu domačih pa veliko sreče in zadovoljstva.

**Dopisujte
v glasilo**

»To je v Žireh zadnja hiša, ki jo obnavljamo po letalskem bombnem napadu med drugo svetovno vojno,« pripoveduje Lidija Bat, ko hrabro naskakuje ruševine na podstrešju hiše, kjer živi njena mati.

Izgledalo je že, da bo težko našla čas za pogovor, saj, kot pravi, pride v Žiri predvsem zato, da bi delala.

Pa sva kar mimogrede izvedela marsikaj zanimivega. Kako je na primer njena mati ostala živa in zdrava, ko se je hiša podirala ob bombardiranju, s tem da je stopila pod podboj vrat.

»Hišo bi mogoče popravljali že prej, pa tudi mati ni živela tukaj, sama pa sem (seveda z družino) kot prava Žirovka tudi gradila hišo v Ajdovščini. Sedaj je tukaj mama, pa je seveda treba to popraviti,« pove kot v opravičilo.

Z vrvežem druge svetovne vojne se je spoznala kot desetletno dekletce in kaj hitro so se začeli tudi pionirski časi, ki jih Lidija začne opisovati takole: »Imeli smo pogosto več sreče kot pameti. Še danes ne morem verjeti, česa vsega smo se tedaj lotili pionirji. Akcija za akcijo, pogosto pod krogli, kot takrat, ko smo na mostu čez Soro postavljali transparent. Nenadoma oživijo spomini in dogodek za dogodkom privre na svetlo v obliki lepo urejenega niza zgodb. Nič hvalisanja ni v tem pripovedovanju; le ognjevito podoživljanje nekdanjih dni...

»Posebno se spominjam dogodka, ko sem pri teti Joži komaj še pravočasno opozorila Vinka Govekarja, organizatorja partizanskega šolstva na Žirovskem, naj se umakne v fižol ob hiši, ko so se približevali Nemci. Preiskava je bila seveda zelo natančna, toda sreča nas

je spet spremljala in Nemci niso ničesar našli. Kaj bi se zgodilo, če bi, je seveda čisto jasno...«

»V mladostnem žaru pa kljub smrtnim nevarnostim ni manjkalo komičnih situacij. Spominjam se ti stega mrzlega decembra 1944. leta, ko so Nemci kar hodili po hišah in pobirali talce. Povorka je bila vedno daljša in po cesti smo krenili proti Županu in nazaj do Katrnika. Tam sem se na vsak način morala izmuzniti, saj je bilo treba nakrmiti kravo.

Kako mi je to uspelo, še sama ne vem.

Tako so tekla leta in tudi vojne je bilo konec.

»Bila sem med prvimi, ki sem šla redno v šolo, v nižjo gimnazijo in nato na učiteljske.

Potrebovali so me v Velikih Žabljah, to je 5 km od Ajdovščine. Tu sem ostala 6 let v enooddelčni šoli z 42 učenci.

Od učitelja so tista leta terjali veliko požrtvovalnosti in spoprijeli smo se z vsem. Začela sem med drugim s prireditvami Dedka mrza, ki jih takrat drugje še ni bilo veliko.

Prireditev je postala tradicionalna in so jo pripravljali še tudi po tem, ko sem po šestih letih odšla na novo delovno mesto v Vipavski Križ. Tu sem ostala kar 13 let, tja do leta 1970.

»V vseh teh letih tudi otrokom v šoli nisem pripovedovala o svojih lastnih doživetjih med vojno in po vojni.

Človek se poglobi v delo na različnih področjih in nekako pozablja na preteklost, ki je pa morda za mlado generacijo zelo zanimiva.

Mogoče bi res kazalo, da bi se pogosteje sestali nekdanji žirovski pionirji in s svojo pripovedjo o preteklih dogodkih prispevali k osvetlitvi časa in razmer, s tem pa položili tudi most med sedanjo in nekdanjo mlado generacijo.

Tekst: Nejko Podobnik
Foto: Brigita Grošelj

Od tu in tam

Od tu in tam

Revija pihalnih godb Gorenjske v Mengšu

Vsako leto se pihalne godbe Gorenjske srečajo in izmenjajo svoje izkušnje, znanje in dosežke v svoji kulturni glasbeni dejavnosti. Na takih srečanjih krepijo prijateljstvo in sodelovanje med orkestri ter pokažejo svoje znanje tudi drugim poslušalcem, ne le domačemu občinstvu.

Seveda se na vsakih nekaj let te godbe srečajo tudi na ocenjevalnih tekmovanjih.

Prvi del letošnje revije pihalnih orkestrov Gorenjske je bil v soboto, 7. junija na Mestnem trgu v Škofji Loki, kjer so se srečale pihalne godbe z Jesenic, Gorij, Kranja, Škofje Loke in Domžal. Koncert je bil posvečen tudi letošnjim udeležencem Vlada bratstva in enotnosti iz Srbije, ki so bili ta čas v Škofji Loki.

Drugi del revije pihalnih orkestrov Gorenjske pa je bil 27. junija v dvorani Svobode v Mengšu, ker zaradi dežja nismo mogli nastopiti na nji-

hovem letnem gledališču. Poleg domače godbe so na reviji nastopale godbe iz Lesc, Tržiča, Žirov, Kamnika in Moravč.

Eno uro pred koncertom pa so vse godbe ob glasbi še krenile po menceških ulicah.

Organizator revije je bila Zveza kulturnih organizacij Domžale.

Domača menceška godba ima že dolgoletno tradicijo, saj je bila ustanovljena že leta 1884. Vodili so jo priznani kapelniki. Naj omenim le Liparja, očeta danes priznanega pevovodje Liparja iz Kranja, čigar ime nosi tudi ena menceških ulic.

Kot povsod se tudi tu srečujejo s težavami, vendar imajo uspehe, za katere jih vsekakor kaže pohvaliti.

Lahko trdim, da je godba Alpine dostojno zastopala ime Alpine, kar je lahko v ponos delovnemu kolektivu tovarne.

Ivan REVEN

Bili smo v Varaždinu

Lansko leto so nam izredne delovne obveze onemogočile proste sobote in s tem tudi možnost, da bi šli kot kolektiv teške montaže na izlet. Obljuba dela dolg, pravimo, tako smo se za drugo junjsko soboto odločili, da gremo, toda kam? Odločitev je padla: gremo v Varaždin. Vsak je še prispeval v skupen »žakelj« in odpeljali smo se.

Prva postaja je bila Ptujski grad. Na predzgodovinskih ostankih tedanjih selišč in ostankih rimskih utrdb so v letih med 1125—1130 pozidali sedanji grad, ki kasneje ni dosti spreminjal svoje oblike. Mnogi lastniki tega gradu od Herbertsteinov do Habsburžanov so vladali s te višine mestu spodaj, toda kdo bi si zapomnil vsa ta imena. Pa saj tudi nismo imeli dosti časa za temeljit ogled vsega, kar se da videti.

Najbolj so zanimivi veliki večmeterski gobelini, ki prikazujejo razne antične motive iz Odisejade ter druge francoske in holandske motive. Tako velikih in zanimivih gobelinov tudi v dunajskem Schönbrunn nism opazil. Posebnost so tudi stropne štukature. Pestra je zbirka starega orožja in oklepov. Dragocena so umetniško izdelana in brušena beneška zrcala; stilno pohištvo in umet-

niške slike tistega časa dajejo galeriji svoj poudarek. Ročno delane tapete in še druge umetnine, ki so jih prenesli iz gradu Dornava, dopolnjujejo zbirko in jo uvrščajo med najbogatejše. V gradu Dornava pa so uredili bolnico za duševne bolnike. V drugem traktu je urejena stalna zbirka sedanjih likovnih umetnikov ptujske okolice.

Nismo si utegnili ogledati še arheološke zbirke, ker nas je čas priganjal naprej. V grajski okrepčevalnici smo si nekateri še komaj spotoma privoščili sendvič ali kozarec osvežujoče pijače in že smo hiteli naprej. Cesta nas je vodila v bližino Drave, ob nadnivojskem jezu nove hidroelektrarne, prečkamo skoraj izsušeno strugo reke Drave in že smo mimo gradu Borl na Hrvaškem.

Na avtobusni postaji v Varaždinu nas pričaka vodič iz tovarne Viko, ki je kooperant Alpine. Vendar si te tovarne nismo mogli ogledati, ker so zaradi obrambnega dne imeli prosto.

Ustavili smo se pred vhomom v Varteks. Tudi tu so zaradi obrambnih vaj delali le deloma. Ker najbolj zanimiv obrat konfekcije ni delal, smo si ogledali druge obrate. Tovarna na ogromni površini, s starejšimi pritličnimi ločenimi stavbami, za-

Od tu in tam

Od tu in tam

Od tu in tam

Tako izgleda dvorec v Varaždinu

posluje 9.000 ljudi, od tega 2.300 v konfekciji.

Vodič nas vodi okrog posameznih objektov in dobro moramo paziti, da se ne izgubimo v tem labirintu. V nos nam udari oster vonj po ovčjem hlevu, ki pa je v resnici prihajal iz pralnice, kjer s toplo vodo perejo umazano ovčjo volno. Pranje, sušenje, česanje, mikanje, grebenanje, — koliko je tega dela, da bi človek ne verjel. Stroj za stroj, iz stroja v stroj se podaja volna, da je primerno pripravljena za predelavo. Stroji, ki jim ne veš imena in namena, se vrste iz obrata v obrat. Veliko najmodernejših predilnih strojev je iz Italije. Maloštevne delavke strežejo tem ogromnim strojem. Avtomatika omogoča, da je treba zelo malo delavcev. Predilni stroji oblikujejo pripravljeno prejo v nitke, ki jo navijajo naprej v svitke, votke in ostala navitja, katere gredo potem naprej v snovalne in tkalne stroje.

Marsikatera starejša delavka ima poškodovane kolke, ali kake druge kosti ali sklepe, kar je posledica dolgoletnega enoličnega dela stoje, kar je pereč pojav v vsej tekstilni panogi.

Z zanimanjem ogledujemo tkalne stroje. Povzročajo precejšen ropot. Po dva, šest ali tudi več listov dviguje posamič snovalne niti navzgor, da skozi udarja čolnice s prečno nitjo, ki jih je na vrsto tkanine lahko tudi več kot eden. Ti listi se za različno vrsto tkanja tudi različno dvigujejo. Po tem načinu vezave tudi ločimo posamezne vrste tkanja na imena blaga kot so atlas, saten, krep, rips, panama, žakar in tako naprej.

Po tkanju se tkanine še naprej obdelujejo, perejo, suše, barvajo, likajo, tiskajo, kalandirajo, apretirajo in tako naprej, kar bi vedel razložiti le tekstilni strokovnjak in mi prosim opro-

stite, če sem kakšno stvar zamislil. To je dolg delovni postopek, tako da se kar čudimo, kako je mogoče, da je pri takšnih delovnih operacijah tekstil še tako poceni.

Zaslужek v podjetju ni velik. Kvalificirana delavka dobi po normi do 4.000 din, povprečje so zabeležili 4.700 din, kar je za naše pojme precej malo. Zato je seveda tudi življenjski standard precej skromnejši.

Kdor se znajde v Varaždinu, tudi vsak obišče poznano pokopališče, ki je s svojimi mirnimi in simetričnimi oblikami prej podobno skrbno negovanemu parku, kot pa turobnemu počivališču. Varaždinsko pokopališče sodi med najlepše in najbolj negovane pokopališča v Evropi. Sicer pa ga tudi redno oskrbuje, goji, obrezuje, nasaja in oblikuje 12 ljudi. Lepe bele steze so simetrično razporedili po vsem urejenem prostoru. Grobnice in spomenike ter bogastvo kamna in socialna razlika siromašnejših grobov spokojno umirjajo in izenačujejo spretno oblikovani nasadi cipres, nizkega okrasnega grmičevja ter drugih rastlin in cvetja.

Dobro ustvarjen odnos svetlobe in sene deluje spokojno, v nasprotju s tuobnostjo, ki smo je vajeni na drugih pokopališčih.

Ta kompleks so začeli načrtno urejati po letu 1773 in so ga do danes izpopolnjevali. Zasluge za ureditev pokopališča ima dosti ljudi, tako je leta 1860 Josip Matušin naredil za posamezna grobna polja načrte, to delo je nadaljeval Herman Halter, ki je prepotoval vso Evropo, da je na drugih izkušnjah tu uresničeval svoje zamisli. Seveda je na urejevanju v posameznih obdobjih delalo več ljudi, ki imajo vsak svoje zasluge za izgled in urejenost, kakršnega vidimo danes.

Vodič nas je nato popeljal na ogled varaždinskega dvorca ali gradu, kakor se že imenuje. Dvorec je v ravnini, obdan z nizkim naspom in jarkom, in ne vzbuja tolike vzvišenosti kakor drugi gradovi na skalah. Po svoji umetniški vrednosti zbirke se ne da primerjati s ptujsko zbirko, saj tukaj tudi niso imeli možnosti, da bi prenesli zbirko iz kakšnega drugega gradu. Vendar je tudi tukaj precej zanimivega. Poleg stilnega pohištva, starega orožja, topov, kamnitih krogel in slik je zanimiva notranjost grajskega stolpa. Viteška avla, katero obkroža okrogel balkon, je obdana z obeski znakov posameznih rokodelcev, ki so jih tiste čase izobešali nad vhodnimi vrati, na katere še danes naletimo v starih mestnih predelih tudi pri nas.

Na stenah okrog balkona so izobešene tudi diplome in izdelek, katerega je moral rokodellec narediti za svoj izpit. Tako je škorenj za čevljarja, ključ in ključavnica za ključavničarja in tako naprej.

Po kosilu v restavraciji mestnega parka smo se še malo oddahnili in pozabavali do dogovorjene ure odhoda. Vračali smo se obogateni z novimi doživetji.

Ivan REVEN

Pri organizaciji izleta v Varaždin, nam je veliko pomagal naš poslovni sodelavec iz tovarne »Viko« Varaždin tov. Ivan Habunek, ki nam je omogočil obisk v Varaždinu. S tem se mu tudi najlepše zahvaljujemo!

Poljanska cesta

Del uranske ceste je v polni gradnji. Menda so finančna sredstva od Zminca do Gorenje vasi zagotovljena. Z gradnjo oziroma rekonstrukcijo ceste Trebija-Selo in gradnja betonskega mostu na Trebiji pa bolj slabo kaže.

Čprav je proti Logatcu še ostalo slabih 5 km makadamske ceste, le-ta že prevzema del prometa proti Ljubljani.

Zaradi gradnje nove avtoceste Ljubljana-Kranj-Karavanski predor bo treba med tem časom preusmeriti del prometa skozi Ljubljano, do Gorenjske skozi Poljansko dolino.

Gradnja »uranske ceste« od Zminca do Gabrka je v polnem razmahu. Res je sicer, da so morali na novi trasi urediti precej del, ki niso bila planirana. Morali so odvajati vodo in usposobiti nekatere močvirnatere terene. Tudi nekaj podpor-nih zidov prvotno ni bilo v načrtu. Tako tudi planirana 30 % obvezna rezerva ne bo zadostala, ker je tudi inflacija opravila svoje.

Tudi za traso skozi Škofjo Loko še niso zagotovljena finančna sredstva. Po razglabljanju o raznih predloženih variantah je nazadnje ostala stara varianta še iz časa Marije Terezije, po kateri bi morala biti tedaj speljana železnica po Poljanski dolini in mogoče naprej proti Vipavski dolini. To je trasa skozi Puštal s predorom pod hribom, preko združene Sore in bi se v Suhi priključila na cesto proti Ljubljani oziroma Kranju. Od tam neke pa bi v podaljšku potekala še obvoznica za Kamnitnikom proti Selški dolini.

Že pred dvema letoma je bila mišljena obnova ceste Trebija-Selo. Zakoličen je bil že tudi novi armirani betonski most čez Soro na Trebiji.

Pred tem pa so raziskali še teren na levi strani Sore, če bi tam speljali cesto, tako da bi uporabili še 1 km sovojenjske ceste. Površen ogled terena na levem bregu fužinske soteske je pokazal, da bi bila izgradnja ceste po tej strani sprejemljivejša od rekonstrukcije obstoječe ozke ceste. Sondiranje in geološke raziskave pa so pokazale, da je teren okrog jezua v globini 6 m ali tudi več mehak in bi izkop platoja za novo cesto prerezal bočne pritiske in močno sprožil drsenje bregov. Gradnja na betonskih stebrih pa bi bila prav tako dvomljiva v slučaju potresa, ko bi bočni pritiski porinili stebre v strugo.

Ostala je torej le temeljita rekonstrukcija in obnova obstoječe trase. Vendar bodo morali na posameznih odsekih nestabilnega terena drsenje bregov in ceste zaustaviti z bočnimi armiranimi betonskimi oporniki do same struge. Za to drugo investicijo pa ni dovolj sredstev.

Priča smo rekonstrukciji ceste iz Zirov proti Logatcu. Uspela rekonstrukcija je razbremenila ta del večnega prahu, blata in luknji. Kljub temu je tu še kakih 5 km makadama. Po tej rekonstrukciji in ob otvoritvi avtoceste do predmestja Ljubljane je stara cesta od Logatca do Ljubljane razbremenjena, tako se vozniki proti Ljubljani preusmerjajo preko Logatca, ker je tam manj prometa, pa tudi semaforjev je na tem koncu mnogo manj kot z Gorenjske strani.

Ivan REVEN

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj

Ob tridesetletnici Planinskega društva Žiri

Trideseto leto se piše številni planinski organizaciji, ki združuje v svojo pisano družino od cicibanov in najstarejših, pa do delavcev, kmetov. Trideset let za našo družbeno organizacijo še ne predstavlja prave starosti, saj je planinstvo na Slovenskem, ki se je zganilo že v prejšnjem stoletju, da bi postavilo meje avstrijsko-nemškim planinskim društvom, še mnogo starejše.

Planinsko društvo v Žirih je bilo ustanovljeno leta 1950 in njegov prvi predsednik je postal Janko Poljanšek. Pobudo za ustanovitev društva so dali nekateri takratni študentje in žirovski ljubitelji narave. Nekaj od njih je bilo že prej včlanjenih v Škofji Loki in pri planinskem društvu Ljubljana-Matica. Na začetku smo se usmerili predvsem na izletništvo. Seveda so takrat bili pogoji za izletništvo slabši kot danes, še poseben problem pa je predstavljal prevoz. Tako smo se vozili kar na tovornjaku tovarne Alpina, kamor so namestili lesene klopi.

Število članov je naraščalo iz dneva v dan, saj so delovni ljudje vedno bolj spoznavali in čutili potrebo po takšni vrsti rekreacije.

V letu 1953 je predsedništvo prevzel Alojz Kopač. V tem času smo začeli razmišljati tudi o zavetiščih in jih uredili pri Brctu na Mrzlem vrhu, pri Birtu na Vrsniku in na Vrh nad Rovtami. Po krajšem sprehodu se je v teh zavetiščih prilegla kapljica in dober prigrizek.

Društvo se je zanimalo tudi za mlade bodoče planince in je v svoje vrste želelo pridobiti čim več šolske mladine. Tovaršici Darina Kone in Lidija Primožič sta se takoj lotili tega dela in njun trud ni bil zaman, saj danes ti fantje in dekleta predstavljajo jedro planinske organizacije.

Leta 1957 je začel ponovno vršiti predsedniške posle Janko Poljanšek. Razmišljati smo pričeli o gradnji planinskega doma. Odločili smo se za akcijo zbiranja denarja, ki je dobro uspela. Del sredstev so prispevala tudi takratna žirovska podjetja, čeprav so rabila sredstva z lasten razvoj.

Leta 1960 je bil za predsednika izvoljen Zdravko Kosmač. Sanje o gradnji so se začele uresničevati. Čeprav izletništvo ni povsem zamrlo, je gradnja doma vseeno imela prednost. Veliko je bilo storjenega z udarniškim delom. Ker velja izrek, da je v slogi moč, je gradnja hitro napredovala in dom na Goropekah je bil leta 1963 narejen. Pojavil se je problem, kdo bo dom upravljal, saj ga je bilo treba dati v

V vzdrževanje doma na Goropekah sodi tudi popravilo strehe

zakup, dobrega zakupnika pa ni tako lahko najti. Od začetka gradnje pa vse do svoje smrti je funkcijo gospodarja doma uspešno opravljal Tone Gantar.

Leta 1969 je postal predsednik društva Ivan Pečelin. Ponovno smo začeli posvečati več pozornosti društveni dejavnosti. Povezali smo se z meddruštvenim odborom Gorenjske. Število in kvaliteta pripravljenosti izletov se je izboljševala, od same dejavnosti pa so bile odvisne seveda tudi dotacije. Začeli smo tudi s planinskim izobraževanjem. Organizirali smo tečaje za naravovarstvenike in planinske vodnike, ki danes uspešno opravljajo svojo dolžnost.

Tudi mladi na osnovni šoli so se začeli planinsko izobraževati.

V letu 1977 je predsedništvo prevzel Viktor Zakelj. Planinstvo se je razmahnilo v množično organizacijo. Letno smo organizirali že po 15 izletov, tradicionalni so postali letni pohodi in smučarska tekmovanja.

Od leta 1979 pa funkcijo predsednika opravlja Vinko Podobnik, ki prav tako posveča veliko pozornost društvenemu delu. Društvo je ustanovilo foto sekcijo. Tudi v tem letu smo izvedli mnogo izletov, pohodov in tradicionalnih smučarskih tekmovanj.

Nekoliko več besed spregovorimo o sedanjem delovanju planinskega društva oz. o aktivnostih, ki jim že dalj časa posvečajo največ pozornosti.

Velja omeniti, da smo več časa posvečali veliko pozornost pridobivanju novih članov, da smo skrbno in sistematično načrtovali izletništvo in tako spoznavali bližnji in daljni gorski svet. Posebno v zadnjem času posvečamo večjo skrb vzgoji mladega rodu, pro-

svetljevanju planinskih vodnikov, mentorjev in drugega kadra. Organiziramo razna predavanja, skrbimo za markiranje in vzdrževanje loške planinske poti na našem območju za razvijanje novih dejavnosti, ki so v zvezi s planinstvom. Na gospodarskem področju je bilo veliko storjenega pri vzdrževanju in prenovi Doma na Goropekah.

Posebna pozornost je posvečena mentorskemu delu s pionirji na osnovni šoli in stalnemu strokovnemu izpopolnjevanju vodniškega kadra. Na osnovni šoli poteka aktivnost z akcijami »Pionir-planince« in tekmovanje za športno značko. Poglobiti pa želimo sodelovanje še v tretji stopnji tekmovanja za športno značko v okviru TTKS in uvesti še akcijo za najmlajše »ciciban-planince«.

Dobro tudi sodelujemo z ostalimi planinskimi društvi v občini Škofja Loka, posebej pri organizaciji izletov, skupnih akcij ipd.

Tudi v prihodnje bomo gojili tradicije NOB, predvsem s pohodi, ustrditeljnim organiziranjem društva, sekcij, odsekov in skupin, pritegniti še več članov in vzgojiti čim več sposobnega vodilnega kadra. Tesneje bomo skušali sodelovati z družbenopolitičnimi organizacijami v kraju in občini, s Planinsko zvezo Slovenije, z meddruštvenim in koordinacijskim odborom. Pomembno vlogo ima še opravljanje nalog na področju vzgoje in izobraževanja, gospodarjenja, varstva narave, samozaščite, informiranja itd. To so osnovne oblike delovanja naše planinske organizacije in poslanstvo planinstva nasploh.

Z udarniškim delom se je mnogo pripomoglo, da je zrasel lep planinski dom

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj

Ob koncu pa dodajmo še tole.

Planinstvo je danes tudi družbeno vse bolj pomenljivo. Pri sodobnem človeku hočemo tako ohraniti določene lastnosti, ki jih v urbaniziranem okolju izgublja, so pa potrebne za njegov normalni razvoj in zdravje. Predvsem je pomembna hoja in telesno gibanje, saj danes vse manj hodimo. Planinstvo razvija tudi humane odnose med ljudmi: tovarštvo in prijateljstvo, pomoč bližnjemu v težavah. Spoštovanje domovine, zemlje in ljudi ter vsega tistega, kar smo ustvarili vrednega v pre-

teklosti in sedanosti, to je tisto plemenito čustvo patriotizma, ki ga tudi moramo čim bolj gojiti. Od nekdanjega smo imeli do varstva naravnega okolja poseben odnos, da bi v njem ohranili ravnotežje, kar je pogoj za obstoj vsega živga na zemlji. Vse te vrednote so še posebej dragocene, če nam jih uspe prenesti na mladi rod.

Naj omenimo še, da je delovna organizacija Alpina prevzela pokroviteljstvo nad razvitjem prapora ob 30-letnici planinskega društva – v nedeljo, 24. avgusta na Goropekah.

Planinsko društvo Žiri

ČLANSTVO V PLANINSKEM DRUŠTVU

Leto	1950	1960	1970	1975	1978	1979
Člani:	254	206	202	384	535	622
Mladinci:	10	66	10	35	65	80
Pionirji:	—	131	160	230	240	245
Skupaj:	264	403	372	649	840	947

IZLETI

Leto	Udeležba	Število izletov
1970	139	6
1973	310	14
1976	667	36
1979	997	37

Člani planinskega društva so v letu 1976 opravili 541 udarniških ur (vzdrževanje doma, markacije, varstvo narave in Gorska straža), leta 1977 379 udarniških ur, v letu 1979 pa kar 756.

Žirovski planinci na Storžiču – 8. septembra 1957

Izvir Soče je že od nekdanj predstavljal zanimivo izletniško točko

Žirovski strelci so se izkazali

V počastitev Dneva borca je bilo v Škofji Loki strelsko tekmovanje z vojaško puško.

Nastopilo je 25 ekip iz vse občine, od tega 4 iz Žirov in sicer: ekipe SD TABOR Žiri, Kladivarja, Alpine in Mizarstva. Prvo mesto na tem tekmovanju je dosegla ekipa SD »KOPACEVINA« z 258 krogi, ekipa SD TABOR iz Žirov je bila 3. z 247 krogi, Kladivar 4., Alpina z 231 krogi 6. in Mizarstvo z 215 krogi 9.

Med posamezniki je zmagal Pavel Jereb sta-

rejši iz SD »KOPACEVINA«, z 89 krogi, Matjaž Jereb iz Kladivarja je bil 3. z istim številom krogov, 4. Tone Bogataj iz Alpine s krogom manj in 7. Ernest Kavčič iz Kladivarja s 84 krogi.

Tudi 12.–14. mesto so (med 75 tekmovalci) zasedli Žirovci: Vinko Gladek, Matija Jereb in Polde Ušeničnik, Franc Mrovlje pa je bil 17.

Torej lep uspeh Žirovcev in spodbuda za še temeljitejšo vadbo.

**Iz poročila
s tekmovanja**

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj

Kaj dela krajevna skupnost Žiri, kaj krajevni urad in kaj Remont – gradnje Žiri

Že več let opazamo, da mnogim krajanom ni povsem jasno, kaj vse spada v pristojnost krajevnih skupnosti, oz. kaj opravlja Krajevni urad in kaj Remont-gradnje Žiri. Često se obračajo na krajevno skupnost z vprašanji, pritožbami na stvari, ki sploh ne spadajo v naše delovno področje. Zato smo se odločili, da v naslednjem sestavku točno prikažemo dejavnosti, s katerimi se ukvarja krajevna skupnost, kakor tudi dejavnosti krajevnega urada in delovne organizacije »Remont-gradnje« Žiri.

V delovni skupnosti krajevnih skupnosti Žiri so redno zaposleni 3 delavci, in sicer tajnik krajevnih skupnosti, knjigovodja – planer analitik in administrator.

Krajevna skupnost opravlja predvsem naslednje naloge:

- pripravlja gradivo za seje organov krajevnih skupnosti (skupščine, sveta in raznih komisij)

- sklicuje in sodeluje na sejah organov krajevnih skupnosti, delegacij SIS

- izdeluje zapisnike sej sveta, skupščine krajevnih skupnosti in raznih komisij
- skrbi za finančno poslovanje krajevnih skupnosti

- izvršuje in odgovarja za izvrševanje sklepov sveta in skupščine krajevnih skupnosti

V okvir našega dela prav tako spada spremljanje zakonov in raznih predpisov, vo-

denje različne statistike, vodenje blagajne in obračunavanje osebnih dohodkov delavcev krajevnih skupnosti.

Seveda pa krajevna skupnost sodeluje tudi pri izdelavi raznih načrtov (npr. finančnega, srednjeročnega načrta KS), organizira izvajanje referendumov, vodi in sodeluje na razgovorih z raznimi predstavniki.

V pristojnost delovne skupnosti krajevnih skupnosti spada poleg tega še skrb za urejanje in vzdrževanje krajevnih cest, vodenje investicij in najemanje kreditov ter sklepanje raznih pogodb.

Za krajanje je vsekakor pomembno tudi, da krajevna skupnost:

- izdaja lokacijske in gradbene razglase ob raznih gradnjah

Na krajevnom uradu med drugim lahko podaljšamo tudi veljavnost potnih listov

Brez mehanizacije bi delo potekalo mnogo počasneje

- izstavljajo račune krajanom (za komunalni prispevek in razne usluge – pluzenje, prevoz gramozov ipd.)

- izbirajo soglasja in sodelujejo z geometrom

- sodelujejo pri komisijah ogledih lokacij

- sodelujejo pri prepisu zemljišč

matično knjigo in državljan-sko knjigo

- urejajo vse formalnosti v zvezi z rojstvom in smrtjo krajanov

Na krajevnom uradu poleg tega tudi sprejemajo vloge za osebne izkaznice, za potne liste, za voziška dovoljenja in za razne oddelke občinske skupščine.

Krajanje, ki prijavljajo ali odjavljajo stalno in tudi začasno bivališče, se morajo prav tako zgledati na krajevnom uradu. Tu overjajo še prepise in podpise, sestavljajo zapisnike o poroki, opravljajo preverke za davčno upravo, za upravo javne varnosti, rojstnih podatkov, preverbe za invalidski oddelke občinske skupščine.

Omenimo naj še, da na krajevnom uradu vodijo točno statistiko prebivalstva, imajo pregled nad socialno ogroženimi in ostarelimi občani – te podatke rabi socialna komisija pri krajevni skupnosti.

Krajevni urad Žiri

Organizacijsko spada krajevni urad pod Oddelek za notranje zadeve pri skupščini občine Škofja Loka. Z vidika opravljanja raznih uslug se krajanje veliko več obračajo na krajevni urad kot pa na krajevno skupnost.

Na krajevnom uradu opravljajo za krajanje predvsem naslednje usluge:

- izdajajo izpiske iz matične knjige

- izdajajo razna potrdila (npr. o samostojnem gospodinjstvu)

- opravljajo pismene preverbe, zaznambe v rojstno

Delavci delovne skupnosti KS Žiri

To je naš kraj

Na krajevnem uradu je zaposlena ena delavka – mati-čarka krajevnega urada.

»Remont-gradnje« Žiri:

Kot komunalno podjetje v kraju zaposluje »Remont-gradnje« 29 delavcev, od tega 6 delavcev v upravi. Opravljajo gradbena in komunalna dela, kar pomeni, da sodelujejo pri gradnji individualnih stavb in družbenih objektov.

Poleg tega pa skrbijo še za odvajanje smeti, za urejanje pokopališča, njihovi delavci delajo v kamnolomu, sodelujejo pri izdelavi kanalizacijskega omrežja. »Remont-gradnje« tudi izstavlja krajanom račune za plačilo smetarine in pokopaliških uslug.

Omeniti pa moramo še, da ta delovna organizacija od jeseni 1979 ne opravlja ničesar več v zvezi z vodovodnim omrežjem. Vsa ta

dela je prevzelo Splošno gradbeno podjetje Tehnik – TOZD Komunala Škofja Loka.

Upamo, da smo z navedbo dejavnosti krajevne skupnosti, krajevnega urada in delovne organizacije »Remont-gradnje« razčistili pri krajanah mnoge dileme v zvezi s tem, na koga naj se obrnejo v zvezi z nekim problemom.

Ugotovili ste tudi lahko, da krajevni skupnosti na primanjkuje dela, da je njeno delo celo preobsežno za obstoječe število delavcev.

Pa še to: na krajevni skupnosti delamo od 6. – 14. ure, poleg tega porabimo še najmanj dva dneva v mesecu časa ob sodelovanju na raznih sestankih v popoldanskem in večernem času (dajanje pojasnil, pisanje zapisnikov ipd.).

Delovna skupnost krajevnega skupnosti Žiri

Delavci Remont-gradenj sodelujejo pri izgradnji kanalizacijskega omrežja

Ledinica potrebuje nov most

Prebivalci vasi Ledinica in Mrzlega vrha so že dolgo brez ustrezne prometne povezave s centrom Žirov. Dotrajani in od reke Sore spodjedeni leseni most se lahko vsak čas poruši ali pa ga bo narasla reka pone-šla s seboj. Tudi višina, ker ima most opečno streho, dovo-ljuje le prevoz za lahka vozila – da o tovarni nosilnosti sploh ne govorimo. Vse ob-močje ob mostu pa je poplav-no in je vaščanom obeh vasi ob

najvišjem vodostaju onemogo-čeno, da bi preko tega mostu prišli v šolo in v službo. Večina prebivalcev obeh vasi je zapo-slenih v žirovskih delovnih organizacijah.

S samoprispevkom so vašča-ni zbrali preko 15 starih mili-jonov, 10 milijonov so izročili krajevni skupnosti Žiri, kot akontacija in posojilo. Zaplet-lo se je pri lokaciji mostu. Ali naj bo most na tem mestu, kot je sedaj ali pa okrog 150 m viš-

je? Mnenja so bila ves čas de-ljena. Kakšne so dejanske možnosti? O tem je spregovo-ril referent za investicije pri svetu KS Žiri Janez Primožič.

»Res je, da so zahteve in že-lje vaščanov utemeljene. Po-sebno bi druga lokacija, kot jo imenujemo, približala prvi za-selek Ledinice Žirem, zato se tu tudi najbolj oglašajo. Če se ne bi gradila nova obvoznica, ali cestna povezava Žiri–Selo v bližini reke Sore, bi ta pove-zava bila ugodnejša tudi za ostale prebivalce.

Skupaj z gradbenimi in urbanističnimi strokovnjaki so preučili obe varianti.

Prva varianta poteka skoraj na istem mestu, kot dosedanji most, s tem da bo novi most za en meter širši od sedanjega le-senega. Ta varianta je zanimi-vejša za glavnino prebivalstva obeh vasi Ledinice in Mrzlega vrha, ker se s svojim promet-nim težiščem neposredno veže na bodočo obvoznico Žiri–Se-lo. Ta varianta tudi ne odsto-pa od bodoče regulacije reke Sore in je tudi po urbanistič-nih smernicah nekako pogoje-na. Okvirni predračun za most bi znašal okrog 360 starih mili-jonov, z odkupom zemljišča, ureditev poti in drugimi stroš-ki ter obvezno 30 % rezervo za nepredvidene stroške pa bi bi-lo skupaj 660 starih milijonov. Občinska komunalna skup-nost Škofja Loka je namenila 100 milijonov, za 150 milijonov pa daje garancijo za odplačil-no dobo treh let, 300 milijonov pa bi prispevala krajevna skupnost, ostalo pa se nabira iz sredstev samoupravnega sporazuma, s katerim odvajajo žirovske delovne organizacije od skupnega prihodka.

Pri drugi varianti, ki je bila pripravljena, bi bil most in do-stop pri prvem zaselku. Ta lo-kacija je zelo primerna za prvi zaselek, v manjši meri pa tudi za ostale vaščane, ki so name-njeni v center Žirov. Ni pa pri-

merna za tiste, ki bi bili name-njeni proti Dobračevi in po obvoznici v Škofjo Loko. Po tej varianti, ki se ravno pri-ključi na obvoznico Žiri–Selo ima industrijska cona priklju-čitev na obvoznico. Seveda pa je sedanji dostop iz industrijske cone na obstoječo magi-stralno cesto Dobračeva–Žiri neustrezen, saj pelje ozka ma-kadamska pot ob stanovanj-skem naselju in bregu potoka Rakulk.

Izdelava urbanističnega ni-velacijskega načrta reke Sore je v delu in bo nared čez kakš-ne 3 do 4 leta. Tako dolgo pa druga varianta ne more čakati, ker ni znan potek bodoče stru-ge reke Sore in obvoznice, v gradnji so pa tudi čistilne na-prave. Okvirni investicijski predračun za to varianto zna-ša 500 starih milijonov za most, 200 milijonov za dostop in druga dela ter 30 % obvezna rezerva kar nanese 950 starih milijonov, kar je za okrog 300 milijonov več kot prva varian-ta. Teh sredstev pa ni. Gradnja bi se zavlekla v naslednje plansko obdobje.

Kot sem že prej omenil, so vse strokovne službe po te-meljni presoji obeh variant in možnosti za sredstva, ob upo-števanju nujnosti izgradnje mostu (predlagale reševanje po prvi varianti).

Za to varianto so v glavnem tudi že soglasja, prav tako je tudi investicijska dokumenta-cija, trasa regulacije pa tudi ni ovira za začetek gradnje.

Kdaj se bo regulirala Sora in gradila obvoznica je še vpraša-nje. Najprej se mora izdelati seveda urbanistična dokumen-tacija, študije in raziskave, ki niso zastoj.

Kar zadeva samo sodelova-nje pri gradnji pa bo seveda treba urediti vse odnose, vključno s posojilom vaščanov tega območja, saj imajo le-ti tudi druge potrebe.

Ivan Reven

Most, ki se poslaavlja, a o nasledniku ni ne duha ne sluha

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj

Krvodajalska akcija v Žireh

Tudi letos smo se Žirovci v velikem številu udeležili krvodajalske akcije

Letos je bilo čakanja na odvzem krvi precej manj kot prejšnja leta

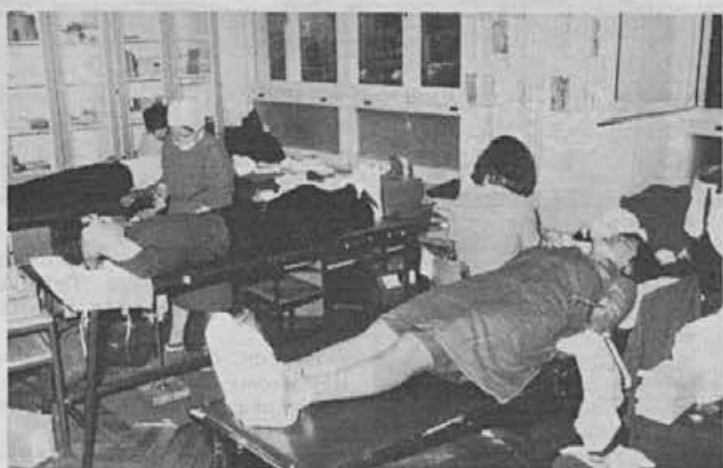
»DELO - ŽIVLJENJE« je glasilo ALPINE, tovarne obutve Žiri, Stara vas 23, n. sol. o., ki ima v svoji sestavi TOZD Obutev Žiri, TOZD Obutev Gorenja vas, TOZD Plastika Žiri, TOZD Prodaja Žiri in Delovno skupnost skupnih služb. Ureja ga uredniški odbor: Anica Govekar, Anuška Kavčič — tehnični urednik, Mišo Čeplak, Anton Eniko, Srečko Erznovnik, Ivan Reven, Nejko Podobnik — glavni in odgovorni urednik. Izhaja mesečno, naklada 2000 izvodov. Fotografije Brigita Grošelj. Tisk TK Gorenjski tisk, Kranj.

17. in 18. julija je bila v Žireh krvodajalska akcija, dan prej pa je potekala v Gorenji vasi. Kljub temu, da so to bili zadnji delovni dnevi pred kolektivnim dopustom, je bil odziv v naši delovni organizaciji zelo dober.

Tudi organizacija na odvzemu je bila letos boljša, saj je odpadlo čakanje in slaba volja, ki je zadnje leta spremljala krvodajalce.

Kar 307 krvodajalcev je bilo iz naše delovne organizacije, od tega je bilo iz: TOZD Obutev Žiri 155 TOZD Obutev Gorenja vas 41 TOZD Plastika 47 TOZD Prodaja 12 DSSS 52

V imenu Osnovne organizacije Rdečega križa in vseh tistih, ki jim bo vaša kri rešila življenje, HVALA vsem darovalcem krvi. M. K.

Dajmo kri danes, mogoče bo že jutri komu rešila življenje

IZZIV NUJNOSTI

(Nadaljevanje s 1. strani)

In to hitro.

Primer: že leta in leta imamo tuje modelirje. Kot da v tovarni ni ljudi, ki bi lahko to postali. Seveda bodo poleg žirovščine morali obvladati še kak drug jezik, pa predvsem smisel (ne željo) naj imajo za neko delo. In ne bojimo se stroškov, zavist pa pritismo v zadnji kot.

Organizacija dela, pravimo, da je slaba. V isti sapi navedemo kup tako imenovanih zunanjih razlogov, kot na primer pomanjkanje materiala.

Po mojem pa je to stanje popolnoma razumljivo. Če ne bomo sami vedeli, kaj in kako bomo delali jutri, kako bo to vedel tisti, ki za nas pripravlja surovine. Mislite, da bo le-ta razvijal nekaj, kar ne ve, če bo prodal!

O dohodkovnih povezavah govorimo že leta. Obisk predsednika Gospodarske zbornice Slovenije je bil zame skromno upanje, da se bomo zavedali, za kaj gre. Pa se nismo prav nič.

Sama notranja organizacija pa naj seveda temelji na tem, kaj delamo in kako delamo. Torej na pametni delitvi funkcij v DO in zlasti DSSS, potem šele na podrob-

nejših opisih delovnih opravil. Toda delovna opravila pri nas že nekaj let opisujemo zgolj zaradi nagrajevanja. Ne pa, da bi presojali, kaj naj sploh delamo in kako zaokrožiti dela ter jih medsebojno povezati, da bomo učinkoviti.

Hud spodrsrljaj: imamo slabo organizacijo — pa nimamo organizacijske službe!

Se zdaleč le-ta ne bi mogla reševati vseh organizacijskih vprašanj, toda načrtovati bi morala traso, pot, da bi jo primerno izurjeni »šoferji« zmoogli.

Zato pa seveda ne rabimo papirnatih organizatorjev, temveč ljudi, ki se na svoj posel razumejo.

In še zadnje zaloge.

Planiramo, načrtujemo tudi zaloge. Kaj če bi sistem nagrajevanja podredili tudi cilju, da bi vsak skladiščnik in šef vedel, da bo njegov osebni dohodek bistveno večji, če bodo zaloge ravno pravšnje (da bo posel lepo tekel) in bistveno manjši, če to ne bo tako?

Tole moje razmišljanje je izziv. Izziv, da resnično rezultate polletnega dela analiziramo in hitreje ukrepamo. Pa tudi izziv vsem tistim, ki mislijo drugače. Tele strani so odprte vsem delavcem. Pa tudi Informator...

Nejko Podobnik